
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Compte González, Miquel; Castellano-Tejedor, Carmina , dir. Intervenció Psicològica en Situacions de Crisi i Emergència. Una Proposta Formativa per a Caps del Cau. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona, 2022. 76 pag. (1485 Grau en Psicologia)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/264661>

under the terms of the license

Intervenció Psicològica en Situacions de Crisi i Emergència

Una Proposta Formativa per a Caps del Cau

Psychological Intervention in Situations of Crisis and Emergency

A Training Proposal for Chief Scouts

Miquel Compte González

Psicologia, UAB, 2022

Tutora: Carmina Castellano Tejedor

Als caps i responsables associatius de la Demarcació de BLLGAP, que voluntàriament dediqueu el vostre temps a construir una societat millor des de l'educació en el lleure; a la Carmina, pel temps, suport i comprensió que m'has dedicat durant la realització del treball; i a tothom qui l'ha fet possible,

GRÀCIES.

Aquest treball també és vostre.

ÍNDEX

1. RESUM.....	5
2. INTRODUCCIÓ I JUSTIFICACIÓ.....	7
3. OBJECTIUS I PREGUNTES DE RECERCA	9
4. METODOLOGIA.....	10
4.1. Procediment	10
4.2. Mostra.....	13
4.3. Eines d'avaluació i variables	14
4.4. Consideracions ètiques	15
5. RESULTATS	15
5.1. Base teòrica	16
5.2. Enquesta.....	18
5.3. Entrevistes	27
6. DISCUSSIÓ	31
6.1. Habilitats d'intervenció necessàries.....	31
6.2. Mancances dels i les caps	32
6.3. Proposta Formativa	34
6.4. Limitacions i punts forts	36
6.5. Implicacions	37
7. CONCLUSIONS	37
8. REFERÈNCIES	38
9. GLOSSARI	42
10. ANNEXES	43
A1. Enquesta.....	43
A2. Guió Entrevistes.....	46

A3. Consentiment informat entrevistes	49
A4. Entrevista 1: Comissari BLLGAP	50
A5. Entrevista 2: Responsable Pedagògica BLLGAP	59
A6. Cronograma	76

1. RESUM

Les entitats de lleure no estan exemptes d'experimentar situacions de crisi, però sovint els manca una formació completa i exhaustiva per afrontar-les. Aquest estudi explora la percepció dels principals agents sobre quines són les habilitats psicològiques necessàries en situacions crítiques i quines mancances senten que poden existir. Això permet construir un índex de continguts ampli que serveixi de base per a desenvolupar una formació a mida. La informació es recull a partir de bibliografia i un estudi mixt que combina una enquesta a 73 caps de 16 Agrupaments de Catalunya i una entrevista semiestructurada a dos responsables associatius de l'entitat escolta. Els resultats mostren una autoeficàcia general dels caps moderada, i destaquen com a habilitats útils, les comunicatives i relacionals, i l'autocontrol i regulació emocional. D'altra banda, els caps consideren haver rebut poca formació i tenir un baix coneixement, especialment sobre reaccions d'estrès agut, autocura i afrontament del dol. Amb tot, un 95,9% dels enquestats mostra un interès de 6 sobre 10 o superior en una formació en intervenció en crisi. El desenvolupament de píndoles formatives sembla l'opció més eficient per distribuir aquesta formació, que facilitaria la correcta intervenció en crisi en les entitats de lleure.

Paraules clau: intervenció en crisi, formació, població infantil, educació en el lleure, resiliència.

Palabras clave: intervención en crisis, formación, población infantil, educación en el tiempo libre, resiliencia.

ABSTRACT

Leisure entities are not exempt from experiencing situations of crisis, but they often lack full and thorough training to deal with them. This study explores the perception of the main agents of what would be the necessary psychological skills in critical situations and what shortcomings may exist. This allows a wide content index to be built to serve as a basis for developing a tailored training. The information is collected from bibliography and a mixed study, combining a survey to 73 chiefs of 16 Catalan scouting groups and a semi-structured interview with two Scouts entity's associative managers. The results show moderate general self-efficiency of chiefs, and stand out communicative and relational skills, and self-control and emotional regulation as the main useful skills. On the other hand, the chiefs consider that they have received little training and have low knowledge, especially on acute stress reactions, self-care technics and grief coping. However, 95.9% of respondents show an interest of 6 out of 10 or higher in a training in crisis intervention. The development of training pills seems to be the most efficient option for distributing such training, which would facilitate a correct crisis intervention in leisure entities.

Keywords: crisis intervention, training, children, leisure education, resilience.

2. INTRODUCCIÓ I JUSTIFICACIÓ¹

Totes les persones podem viure, al llarg de la nostra vida, alguna situació crítica que trenqui la nostra quotidianitat. En determinades ocasions, aquestes vivències poden provocar inseguretat, desprotecció, i causar cert impacte en el nostre desenvolupament. La Covid-19 n'és un exemple recent, però sovint ens impacten situacions crítiques a nivell individual, com una mort sobtada o un accident.

L'evidència científica demostra que aquestes situacions esdevenen traumàtiques quan generen terror i indefensió i superen la capacitat d'afrontament de la persona afectada (Belloch, 2020). El trencament en la sensació de seguretat pot provocar disfuncions comportamentals o aspectes més greus, com lesions psíquiques agudes i cròniques, com seria el cas dels trastorns d'ansietat o d'estrès posttraumàtic. També són freqüents els problemes cognitius com les alteracions en la concentració (Gilbert et al., 2021).

A més a més, la revisió de Traub i Boynton-Jarrett (2017) indica que les adversitats en la infància són altament prevalents i estan associades a un major risc de problemes de salut durant la infantesa i al llarg del cicle vital. Ara bé, diversos autors plantegen que el més important no és el fet pròpiament, sinó els factors de risc i protecció de cada afectat, que determinen el seu lliurar pel trauma (Belloch, 2020; Gilbert et al., 2021).

Amb tot això, queda clar que és crucial ajudar als infants i joves a estar preparats per afrontar les situacions de crisi que els puguin afectar al llarg de la seva vida. En aquest sentit, l'educació emocional i, en especial, el foment de la resiliència, és un element clau per a millorar la capacitat d'adaptació i afrontament dels infants davant situacions potencialment traumàtiques, evitant així complicacions i problemes de salut (Babic et al., 2020; Traub i Boynton-Jarrett, 2017).

Conscients d'aquesta realitat, els espais de lleure educatiu, com el Cau o els esplais, fa temps que inclouen l'educació emocional en el seu projecte educatiu.

¹ En la redacció d'aquest treball s'utilitzarà el masculí genèric per a referir-se a totes les persones, independentment del seu gènere.

Això permet a milers d'infants i joves obtenir eines i hàbits que tindran un gran impacte en el seu benestar al llarg de la seva vida.

Ara bé, malgrat tractar-se d'espais segurs de creixement i gaudi, també poden produir-s'hi situacions crítiques. Per desgràcia, en algunes ocasions, els caps han d'afrontar situacions límit i inesperades que afecten individualment o col·lectiva els infants que tenen al seu càrrec. Els accidents, la pèrdua per desorientació, la mort de membres del Cau o familiars seus, o experimentar desastres naturals en serien alguns exemples. Les situacions de crisi i emergència però, es caracteritzen precisament pel seu caràcter sobtat i inesperat. Per tant, és possible que, arribats el moment, manquin eines per afrontar la situació de la manera més adequada i que es necessiti suport. Per aquest motiu, els experts recomanen intervenir des del primer moment per reduir o reparar el dany psicològic i l'impacte emocional de la situació, tal com es fa amb el dany físic.

Diverses intervencions primerenques han rebut el suport de la comunitat científica i són àmpliament aplicades en situacions de crisi a nivell mundial: els Primers Auxilis Psicològics (PAP), recomanats durant l'impacte i les 72 h posteriors (Pfefferbaum i Shaw, 2013; Schafer et al., 2016), la psicoeducació, les estratègies d'afrontament individual, i l'autocura (Kramer i Landolt, 2011).

Una característica rellevant d'aquestes tècniques és la seva flexibilitat per adaptar-se al context on s'apliquen i la possibilitat de ser utilitzades per persones no expertes. En concret, els PAP estan dissenyats per tal que personal voluntari i amb formació bàsica pugui aplicar-los de manera adequada, tal com exposen Fox et al. (2012) o l'AACAP (Pfefferbaum i Shaw, 2013). A més a més, els experts recomanen que siguin precisament els cuidadors de referència els que les apliquin (Porcar, s.d.).

Amb tot, queda clar que és crucial introduir els aspectes psicològics en els plans d'emergència i sensibilitzar tots els referents d'infants sobre aquestes tècniques d'intervenció. Per tant, els caps² del Cau tenen una gran responsabilitat pel que fa a la prevenció i disminució del dany psicològic de milers d'infants i joves. Per

aquests motius, és crucial que comptin amb eines suficients per afrontar de manera ràpida i eficaç aquestes situacions crítiques.

En aquest estudi s'explorará l'existència d'alguna formació específica sobre intervencions psicològiques en situacions de crisi i emergència dirigida al conjunt d'aquest col·lectiu. En cas de no existir, es desenvoluparà una proposta formativa que doti d'eines als caps per tal d'actuar davant de situacions de crisi, contribuint a fer del Cau un entorn més segur i, en definitiva, millorant la salut dels infants i joves, i dels mateixos caps.

Amb tot, queda clar que, ara més que mai, és realment important que els caps del Cau estiguin preparats per afrontar, a nivell psicològic i emocional, qualsevol situació crítica que els afecti a ells i als infants i joves al seu càrrec. Això passa, inevitablement, per oferir-los espais formatius que s'adeqüin a la realitat de l'escoltisme i a les seves necessitats. A més, tal formació podria servir de precedent per altres entitats de lleure, escoles o altres àmbits.

3. OBJECTIUS I PREGUNTES DE RECERCA

- Detectar les **habilitats d'intervenció psicològica bàsica necessàries** en situacions de crisi o emergència amb infants i joves dels i les caps de la Demarcació de BLLGAP de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya.

Pregunta: Quines habilitats ha de tenir un/a cap per intervenir a nivell psicològic amb els infants o joves quan es produeixen situacions de crisi o emergència?

- Detectar les **mancances** en habilitats d'intervenció psicològica bàsica en situacions de crisi o emergència amb infants i joves dels i les caps de la Demarcació de BLLGAP de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya.

Pregunta: Quines d'aquestes habilitats els manquen principalment als i les caps de la Demarcació de BLLGAP de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya?

- Desenvolupar una **proposta formativa** útil que cobreixi aquestes mancances.

Pregunta: Quina eina podríem desenvolupar per a formar-los i cobrir aquestes mancances?

² S'inclou un Glossari al final del treball.

4. METODOLOGIA

El disseny general de l'estudi segueix una metodologia mixta de tipus transversal – observacional. Això és, combina l'estudi de dades quantitatives i qualitatives obtingudes en un moment concret mitjançant un estudi d'enquestes i entrevistes semiestructurades. Aquest mètode permet obtenir dades de diverses fonts que atorguen una millor representativitat i coneixement de la situació a abordar.

4.1. Procediment

El procediment de l'estudi es concreta en diverses fases.

- 1) **Fase de documentació**: mitjançant la revisió de la literatura es va estructurar el marc teòric de l'estudi. Es van utilitzar les bases de dades científiques Psycinfo, Pubmed, Google Scholar i Cochrane, així com notícies i webs oficials (MEG, Fundesplai, SEM, Catsalut, CCMA, i UTCCB). També es va basar el marc teòric en informació aportada per experts en la matèria (i.e. fonts d'autoritat).
 - a) Es va cercar literatura sobre eines útils en la intervenció psicològica en situacions de crisi o emergència, sobretot amb infants i joves. Aquesta informació va permetre elaborar un llistat d'ítems que es va utilitzar posteriorment en l'enquesta i les entrevistes de l'estudi.
 - b) Es va cercar literatura sobre intervencions tardanes (dies o setmanes després de l'esdeveniment) que poden ser útils en la intervenció psicològica en situacions de crisi o emergència, sobretot amb infants i joves.
 - c) Es van detectar els recursos disponibles, sobretot en l'àmbit públic, per intervenir en situacions de crisi i emergència.
 - d) Es va buscar documentació oficial sobre la intervenció psicològica en situacions de crisi o emergències que hagin afectat anteriorment l'escoltisme o el lleure en general. Tot i així, no es va trobar informació escrita i es va abordar aquesta qüestió mitjançant les entrevistes.

- e) Es va investigar sobre l'existència de formacions i protocols d'actuació en el món del lleure que guiïn la intervenció psicològica bàsica dels caps o monitors en situacions de crisi o emergència amb infants i joves.

Aquesta recerca es va ampliar amb l'enquesta i les entrevistes posteriors.

- 2) **Fase de recollida de dades**: a partir del procés de documentació que es resumeix a l'apartat "5.1. Base teòrica", es van desenvolupar diferents tècniques quantitatives i qualitatives per a recopilar dades transversals que van permetre donar resposta a les preguntes de recerca.

- a) Enquesta a una part substancial dels caps de la Demarcació (n=73) per avaluar les seves mancances i necessitats formatives en els aspectes estudiats, així com el seu interès per formar-s'hi. Es va distribuir a través de WhatsApp i correu electrònic en el format de Formulari de Google. El guió de l'enquesta s'inclou a l'annex A1.
- b) Entrevistes semiestructurades i en profunditat a persones "clau". Això incloïa una Responsable Pedagògica i un Comissari de la Demarcació de BLLGAP. Aquestes van permetre aprofundir sobre les qüestions tractades en l'enquesta i ampliar la informació obtinguda en la fase de documentació. El guió de les entrevistes i la transcripció d'aquestes s'inclouen als annexos A2, i A4 i A5, respectivament.

- 3) **Fase d'anàlisi de dades**: les dades obtingudes es presenten a l'apartat "5. Resultats" d'aquest document. Els passos que es van seguir en la seva anàlisi són:

- a) Extreure dades quantitatives dels resultats de les enquestes i interpretar-les respecte als objectius de l'estudi. Es van extreure els resultats del Formulari de Google i es va treballar amb Excel i SPSS per obtenir gràfics i taules que ajudessin a respondre l'objectiu de l'estudi. Es van analitzar les diferents preguntes plantejades, tenint en compte aspectes demogràfics com l'edat o el gènere.

Es van detectar les necessitats o mancances principals dels caps i es van dibuixar diferents possibilitats del disseny de l'oferta formativa.

b) Realitzar el buidatge de les entrevistes i analitzar-ne els resultats qualitius per complementar l'estudi quantitatiu de l'enquesta i la cerca de literatura. Es va utilitzar una anàlisi en xarxes temàtiques per codificar i classificar els diferents temes identificats i extreure un suport resumit i visual dels resultats.

4) **Fase de desenvolupament**: inicialment es van preveure els diferents escenaris possibles als quals es podria arribar: l'existència d'una formació adient, l'existència d'una formació deficient o la inexistència de formació en els aspectes estudiats.

Un cop analitzades les dades obtingudes, en vista de la manca d'una formació que respongués a les necessitats dels caps, es va procedir a dibuixar una proposta formativa que marqués el camí per la implementació d'una formació concreta. Els passos seguits van ser:

- i) Determinar l'interès i el possible suport per part dels responsables de la Demarcació o de MEG en què es desenvolupés una formació per a cobrir aquestes mancances. Aquesta qüestió es va cobrir mitjançant les entrevistes prèvies.
- ii) Emmarcar la formació en el context en el qual s'aplicaria. Això incloïa considerar les característiques dels destinataris (caps joves i voluntaris), l'entorn (Cau a BLLGAP, grups grans i petits), la situació històrica (postpandèmia), els valors (inclusió, consciència de gènere...), i les activitats habituals (muntanya, supervivència...).
- iii) Extreure informació rellevant d'altres formacions o protocols existents, detectats en les fases anteriors, que puguin guiar aquesta formació.
- iv) Incloure els aprenentatges d'experiències de crisi i emergència anteriors en el món del lleure per tal d'intentar actuar millor.
- v) Decidir el format de la formació. Per exemple, si prendria forma de monogràfic o s'inclouria dins una formació existent (e.g. títol de monitor en el lleure).
- vi) Decidir el disseny de la formació. A partir de tota la informació recopilada, es va dissenyar el contingut, els destinataris, les persones formadores, i altres detalls de la formació.

Aquesta proposta es desenvolupa en l'apartat "6. *Discussió*" d'aquest document.

4.2. Mostra

1) Literatura:

a) Informació general i específica sobre tècniques i eines d'intervenció psicològica en crisis i emergències, sobretot en l'àmbit del lleure educatiu amb infants i joves. Es van consultar 22 fonts que recollien les següents temàtiques:

- i) Estratègies d'afrontament
 - ii) Resiliència
 - iii) Prevenció
 - iv) Implicació d'escola, societat i família
 - v) Autocura
 - vi) Relacions i habilitats socioemocionals
 - vii) Habilitats comunicatives
 - viii) Reaccions traumàtiques
 - ix) PAP
 - x) Comunicació de males notícies
 - xi) Dol
- b) Intervencions tardanes després de situacions de crisi i emergència.
- c) Recursos disponibles per afrontar les situacions de crisi i emergència, en l'àmbit públic i privat.
- d) Experiències de crisi o emergències passades en l'escoltisme o el lleure en general.
- e) Formacions o protocols d'actuació existents en entitats educatives, de lleure o similars que guiïn les actuacions d'emergència tenint en compte els aspectes psicosocials de les persones implicades.

2) Persones:

a) Caps de la Demarcació BLLGAP ($N_{caps}=250$; $N_{AEIG}=17$). A l'enquesta, es van obtenir 73 respostes de 16 Agrupaments diferents. Això s'aproxima al

plantejament inicial de mostreig per quotes i assegura certa heterogeneïtat dels participants i una informació prou representativa de la Demarcació.

- i) Criteri d'exclusió: no ser o haver sigut cap d'algun AEiG de la Demarcació de BLLGAP.
 - ii) Quotes mínimes: no es van poder assolir les quotes mínimes plantejades inicialment de cada Agrupament (5) i cada unitat (10), però la mostra s'hi aproxima.
 - iii) Es va recollir informació referent a: edat, gènere, nivell i tipus de formació més elevada completada, càrrec dins l'Agrupament, i antiguitat com a cap.
- b) Membres de l'Equip de Demarcació: es va escollir una mostra per conveniència que incloïa una Responsable Pedagògica i un Comissari de BLLGAP.

4.3. Eines d'avaluació i variables

1) Cerca bibliogràfica. Bases de dades: Psychinfo, PubMed, Google Scholar, Cochrane.

2) Enquesta: l'enquesta completa s'inclou a l'annex A1.

- a) Situacions de crisi i emergència que poden aparèixer al Cau.
- b) Autoeficàcia percebuda en l'afrontament de situacions de crisi o emergència al Cau.
- c) Habilitats d'intervenció psicològica bàsica aparentment útils en situacions de crisi i emergència.
- d) Aptituds i capacitats que tenen els participants per afrontar aquestes situacions.
- e) Mancances en aquestes habilitats.
- f) Coneixement d'oferta formativa existent.
- g) Interès per formar-se en aquest àmbit.
- h) Coneixement de protocols i recursos existents.

3) Entrevista: el guió de les entrevistes, la transcripció i el document de consentiment informat s'inclouen als annexos A2, A3, A4 i A5.

- a) Situacions de crisi i emergència que poden aparèixer o han aparegut al Cau.
- b) Sensació de capacitat d'afrontament dels equips de caps davant aquestes situacions.
- c) Mancances detectades en aquest afrontament.
- d) Existència de recursos i/o protocols i rol de l'Equip de Demarcació davant situacions crítiques.
- e) Existència de formacions en aquest aspecte.
- f) Interès per a una formació específica en aquests aspectes dins la Demarcació.
- g) Opinió sobre el millor format de la formació (e.g. dins FoCa o Formiga, monogràfic...).

4.4. Consideracions ètiques

En tot moment es van tenir en compte els principis ètics bàsics. En la recerca bibliogràfica es van consultar únicament articles publicats en revistes amb revisions per parells i basats en recollida de dades per garantir el seu rigor i qualitat. En les enquestes i entrevistes, es va demanar el consentiment informat per parts dels participants de l'estudi, assegurant l'anonimat i codificant de les seves respostes i es van seguir les consideracions que dicta la llei de protecció de dades vigent. La sol·licitud de consentiment informat es pot trobar als annexos A1, per l'enquesta, i A3, per les entrevistes.

5. RESULTATS

En els següents apartats es mostren els resultats obtinguts en funció de cadascun dels objectius plantejats al treball.

5.1. Base teòrica

Seguidament, es resumeixen els aspectes més rellevants recopilats en la fase de documentació que van formar la base teòrica de la posterior enquesta i entrevistes i, en conseqüència, de la proposta formativa.

En primer lloc, diverses fonts van confirmar la importància que tant les persones interventores com les afectades mantinguin cert nivell d'**autocura** (Butler et al., 2017; Jacobson, 2019; Terepka et al., 2021). A partir d'un estudi derivat de la pandèmia de Covid, Terepka et al. (2021) indiquen com a aspectes importants mantenir una rutina (e.i. son, àpats...), practicar activitat física regular, cuidar les interaccions socials, millorar la regulació emocional, augmentar la sensació de propòsit en el dia a dia i desenvolupar un cert sentit de "normalitat". Això evitaria problemes depressius, de son, ansietat o addicions, entre d'altres, i milloraria el benestar, l'autoestima i les relacions personals (Jacobson, 2019). A més, cal tenir en compte l'autocura davant el risc d'exposició secundària al trauma i de burnout, especialment en els casos de poca supervisió o experiència, o d'alta dedicació i compromís (Butler et al., 2017). Amb tot, aquests autors van concloure que és important incloure l'autocura en qualsevol formació en intervenció en trauma per tal d'augmentar la resiliència dels interventors. Per últim, cal tenir en compte que l'autocura s'estengui a tots els àmbits (e.g. familiar, laboral...) i pilars (e.i. físic, emocional, psicològic i espiritual) de la persona.

En segon lloc, autors com Sanders et al. (2020), Zhou (2020), o Humphreys et al. (2021) van assenyalar la importància de la **regulació emocional** dels cuidadors per assegurar el benestar dels infants i joves a càrrec seu en situacions adverses. El malestar dels cuidadors pot produir trauma secundari en els infants (Zhou, 2020) i augmentar el seu sentiment de culpabilitat (Humphreys et al., 2021). Per això, aquests autors consideren important que els cuidadors estiguin disponibles de manera consistent davant les demandes dels infants i que reconeguin i reflecteixin la manera com se senten (i.e. se sintonitzin afectivament). A la vegada, cal deixar espai per l'exploració, facilitant l'organització i autoregulació adaptativa de les emocions. En qualsevol cas, cal evitar l'hostilitat, el rebuig i la invalidació del comportament dels infants.

Per altra banda, sovint en situacions adverses cal **comunicar males notícies** i **afrontar processos de dol**. Per a un infant, perdre un ésser estimat suposa

afrontar el dol de la pèrdua, però també adaptar-se a molts canvis associats a aquesta. Per això, és important que tingui un ampli suport de tot el seu entorn (família, companys, educadors...) (Demaria i Schonfeld, 2018).

Un altre aspecte crucial per afrontar situacions crítiques és el foment de la **resiliència**. Per tant, cal que els interventors detectin les fortaleses i capacitats individuals i col·lectives dels afectats i construeixin respostes enfocades a potenciar-les (Ager i Metzler, 2017; Humphreys et al., 2021). En altres paraules, cal promoure les estratègies d'afrontament positives, com ara mantenir una rutina o celebrar esdeveniments comunitaris, i evitar les negatives, com l'autoculpa o el retraïment, entre d'altres (Terepka et al., 2021).

També és important que qualsevol tasca educativa tingui en compte l'impacte de les experiències traumàtiques en els individus involucrats i que adapti els seus serveis a aquesta afectació (Burtler et al., 2017). En aquest sentit, és crucial conèixer els **factors de risc i protecció** dels infants o joves amb els quals es tracta per preveure l'afectació que certes situacions crítiques poden produir. Serien factors de risc, per exemple, tenir historial psiquiàtric, viure aïllat socialment o amb poc suport social, o patir problemes econòmics (Terepka et al., 2021). També ho serien haver experimentat esdeveniments vitals estressants primerencs o els mateixos canvis derivats de la pubertat (Sanders et al., 2020). A més, en l'article de Meiser-Stedman et al. (2019) s'enumeren diversos factors que poden desencadenar o mantenir reaccions d'estrès posttraumàtic en infants i adolescents. Per contra, una bona cooperació entre famílies i escola i una bona relació amb els iguals i amb els educadors són exemples de factors protectors per afrontar situacions adverses (Zhou, 2020).

Un altre aspecte important en la intervenció en crisis és el coneixement sobre **possibles reaccions davant situacions d'estrès agut** (e.g. flashbacks, hiperalerta, evitació...). Estressors derivats de la Covid-19 han demostrat produir alteracions de l'ànim, insomni, símptomes depressius i trastorns d'ansietat en joves sense historial de problemes mentals (Terepka et al. 2021). Per això, aquests autors assenyalaven la importància de normalitzar aquestes reaccions i la necessitat d'ajuda, per tal de reduir l'estigma relacionat amb el tractament. A més, els educadors tenen la tasca d'ajudar a les famílies a identificar símptomes que requereixin suport en salut mental i a derivar-los quan és necessari.

Per últim, qualsevol interventor en crisi ha de tenir cert nivell formatiu en **capacitats comunicatives i relacionals**. Per exemple, cal un alt nivell d'empatia, però sent conscient i prevenint el risc a patir trauma secundari o vicari (Butler et al., 2017). L'habilitat en resolució de conflictes socials també pot ajudar a l'afrontament emocional positiu i a fomentar les relacions socials dels infants (Sanders et al., 2020), tenint en compte que són una de les poblacions més vulnerables a l'aïllament social (Terepka et al., 2021). Finalment, és crucial distribuir informació basada en fets i apropiada per a l'edat, que ajudi a reduir la incertesa, causant de l'ansietat, i que augmenti el coneixement útil per a la prevenció de l'afectació traumàtica (Terepka et al., 2021).

5.2. Enquesta

Dades demogràfiques

L'enquesta va ser resposta per 73 caps o excaps de la Demarcació de BLLGAP de 16 dels 17 Agrupaments que la formen, malgrat que tres només comptaven amb un participant (1,4%) i un amb dos participants (2,7%). La resta d'AEiGs estaven representats per almenys 3 caps o akel·les, destacant l'AEiG Pere II i Santa Maria de Foix amb 13 participants (17,8%).

La mostra presentava una mitjana d'edat de 21,11 anys (DE=1,90) (Taula 1), amb un rang entre 17 i 27 anys, i sense diferències significatives entre homes i dones ($t=1,793$ (69), $p=0,077$, IC95% [-1,730, 0,092]).

Taula 1

Estadístics descriptius de les variables Edat, Experiència, Autoeficàcia i Interès.

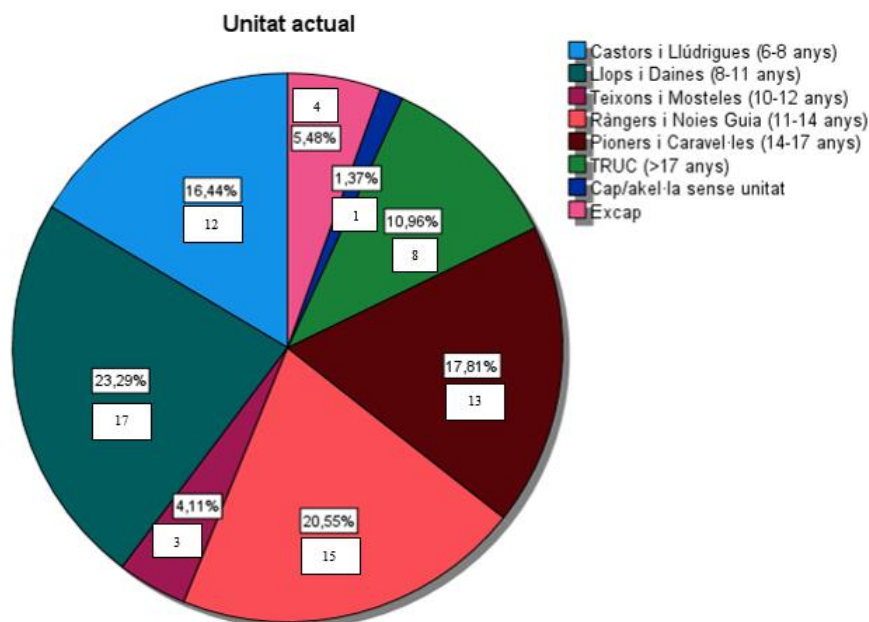
Variable	N	Mínim	Màxim	Mitjana	Desviació Estàndard
Edat	73	17	27	21,11	1,904
Experiència	73	0	4	1,82	1,368
Autoeficàcia	73	3	10	6,42	1,545
Interès	73	1	10	8,49	1,725

En relació amb el gènere, les dones representaven el 72,2% (n=52) de la mostra, els homes el 26,4% (n=19), 1 participant (1,4%) s'identificava amb gènere no binari, i un altre no va informar del seu gènere.

Per altra banda, la totalitat dels participants havien completat alguna formació postobligatòria, sent la seva major formació Batxillerat (n=42, 57,5%), Grau Universitari (n=15, 20,5%), Grau Superior d'FP (n=10, 13,7%), Grau Mitjà d'FP (n=3, 4,1%), i Màster o Postgrau (n=3, 4,1%). A més, quan era possible, es van dividir els participants segons la seva branca d'estudi: Científico-Tecnològica (n=28, 40,0%), Social-Humanística (n=27, 38,6%), i Artística (n=15, 21,4%).

Dels 73 caps que van respondre l'enquesta, 23 no tenien cap càrrec dins del seu Agrupament (29,9%), 19 eren Responsables Pedagògics (24,7%), 16 Caps d'Agrupament (20,8%), 8 Economistes (10,4%), 7 Secretaris (9,1%) i 4 persones ocupaven altres càrrecs (5,2%). Algunes persones tenien més d'un càrrec (n=4, 5,48%).

A la Gràfica 1 es recullen els percentatges de caps que coordinaven cada unitat. Es van obtenir més de 10 respostes per a cada unitat, a excepció de TRUC (n=8) i Teixons i Mosteles (n=3).

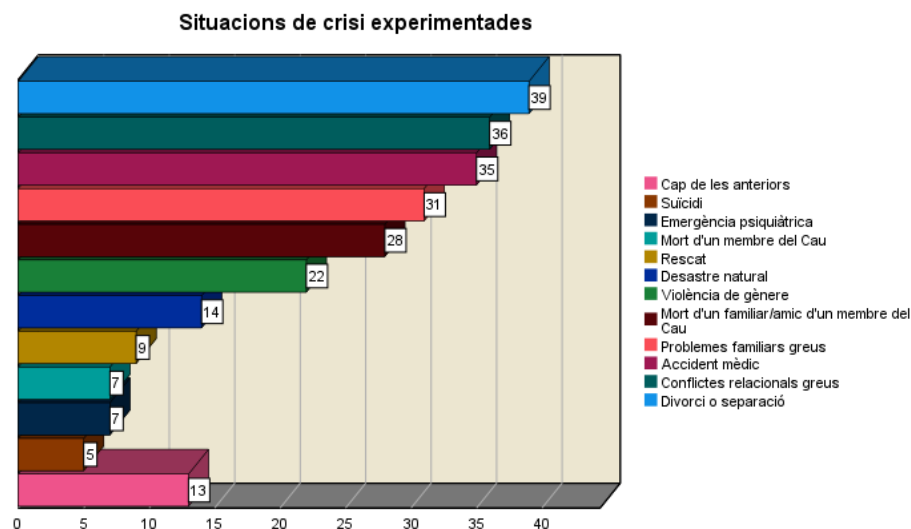
Gràfica 1. Percentatges de participants segons la unitat de la qual són caps actualment.

Per últim, la majoria de caps (n= 37, 50,69%) ho havien sigut durant 2 cursos sencers o més. Concretament, els enquestats havien cursat com a caps 0 (n=13, 17,81%), 1 (n=23, 31,51%), 2 (n=14, 19,18%), 3 (n=10, 13,70%), o més de 3 anys (n=13, 17,81%). No hi havia diferències significatives segons gènere en aquest aspecte ($t=-1,298$ (69), $p=0,199$, IC95% [-1,181, 0,250]).

A continuació, es presenten els resultats extrets en base als objectius de l'estudi.

Habilitats d'intervenció necessàries

Les situacions de crisi més habitualment experimentades com a cap o infant al Cau van ser els divorcis i separacions (n=39, 53,4%), els conflictes relacionals com l'assetjament (n=36, 49,3%), i les emergències mèdiques (n=35, 47,9%). En canvi, pocs caps havien experimentat situacions relacionades amb el suïcidi (n=5, 6,8%), les emergències psiquiàtriques (n=7, 9,6%), la mort d'un membre del Cau (n=7, 9,6%), o perdre's i ser rescatat (n=9, 12,3%). A la Gràfica 2 es poden veure les freqüències de cada situació. Prèviament, es va descartar, mitjançant una ANOVA bidireccional, un possible efecte de les variables Gènere, Càrrec i Unitat.

Gràfica 2. Resposta a la pregunta 1 (Quina de les següents situacions has experimentat o presenciada al Cau com a cap/akel·la o infant? Marca totes les opcions que procedeixin), expressada com a freqüències de caps que han experimentat la situació.

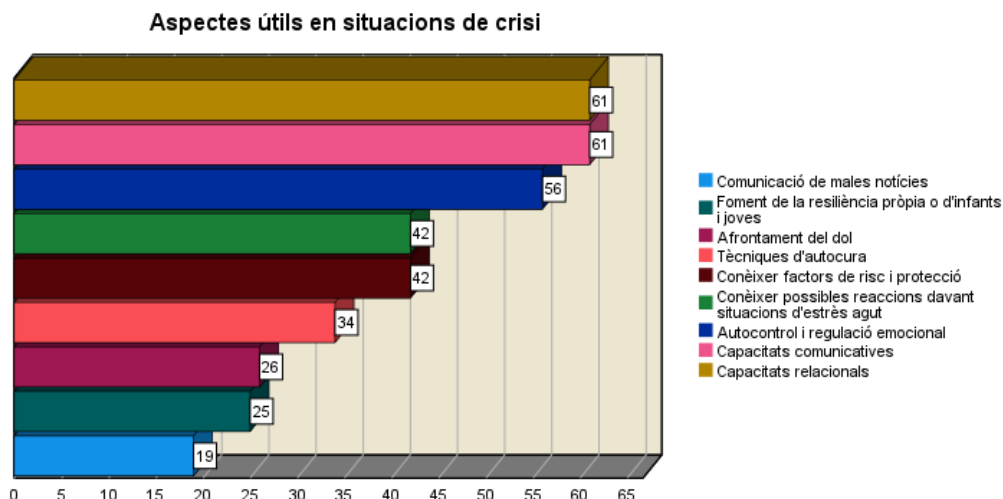
Per altra banda, alguns participants van destacar altres situacions crítiques com problemes amb drogues, trastorns alimentaris, problemes psicològics dels caps o problemes legals.

Els enquestats van mostrar una autoeficàcia percebuda entre moderada i alta en afrontar situacions crítiques com a caps. La majoria (n=57, 78,1%) va puntuar entre 6 o més (d'una escala 0-10), però el 15,1% (n=11) se sentia insuficientment preparat (<5). Els descriptius de la variable es recullen a la Taula 1.

A més a més, es van detectar diferències significatives ($t=3,133$ (58,591), $p=0,003$, IC95% [0,372, 1,689]) entre els caps amb 3 cursos o més d'experiència i els menys veterans, mostrant els primers una autoeficàcia 1,03 punts major de mitjana. També van mostrar major autoeficàcia (0,81 punts de mitjana) els caps amb càrrec ($t=2,133$ (71), $p=0,036$, IC95% [0,053, 1,568]), que no es podia explicar per cap diferència en edat ($t=1,129$ (71), $p=0,263$, IC95% [-0,414, 1,496]) o cursos d'experiència entre aquests i els caps sense càrrec ($t=0,309$ (32,893), $p=0,759$, IC95% [-0,674, 0,916]). Per contra, no es van detectar diferències segons gènere ($t=-1,319$ (69), $p=0,192$, IC95% [-1,320, 0,269]).

Pel que fa als 5 aspectes més útils en situacions de crisi, els enquestats consideraven que eren les capacitats comunicatives i relacionals (ambdues n=61, 83,6%), la capacitat d'autocontrol i regulació emocional (n=56, 76,7%), i conèixer els factors de risc i protecció que prevegin l'afectació dels infants i joves i les possibles reaccions davant situacions d'estrès agut (ambdues n=42, 57,5%). En canvi, la comunicació de males notícies va ser la menys considerada com a útil (n=19, 26%). Per últim, alguns participants van destacar aspectes no inclosos en el llistat: saber demanar ajuda, capacitat d'anàlisi i resolució sota pressió, i rebre atenció psicològica. La Gràfica 3 recull la distribució de les respostes. Prèviament, es va descartar, mitjançant una ANOVA bidireccional, un possible efecte de la variable Experiència com a cap sobre tots els aspectes avaluats.

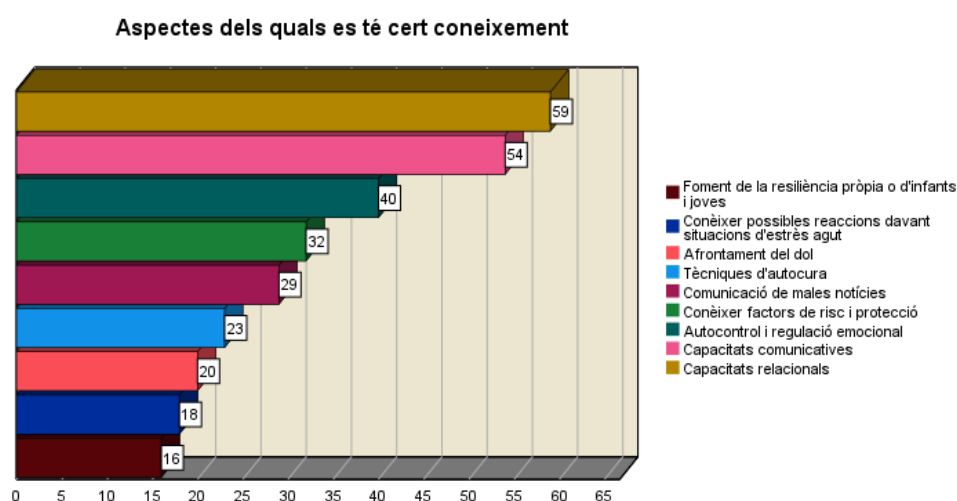
També amb una ANOVA bidireccional es van observar diferències significatives entre Pioners i Caravel·les i TRUC (dif=0,721, $p=0,008$, IC95% [0,114, 1,328]) i entre Ràngers i Noies Guia i TRUC (dif=0,608, $p=0,039$, IC95% [0,017, 1,199]) respecte a la utilitat de l'autocura. Més caps de TRUC consideraven útil aquest aspecte comparat amb els caps de les altres dues unitats.

Gràfica 3. Resposta a la qüestió 4 (Marca els 5 aspectes que consideres que poden ser més útils pels caps/akel·les per actuar davant situacions de crisi), expressada com a freqüències de caps que han indicat cada aspecte.

Mancances dels i les caps

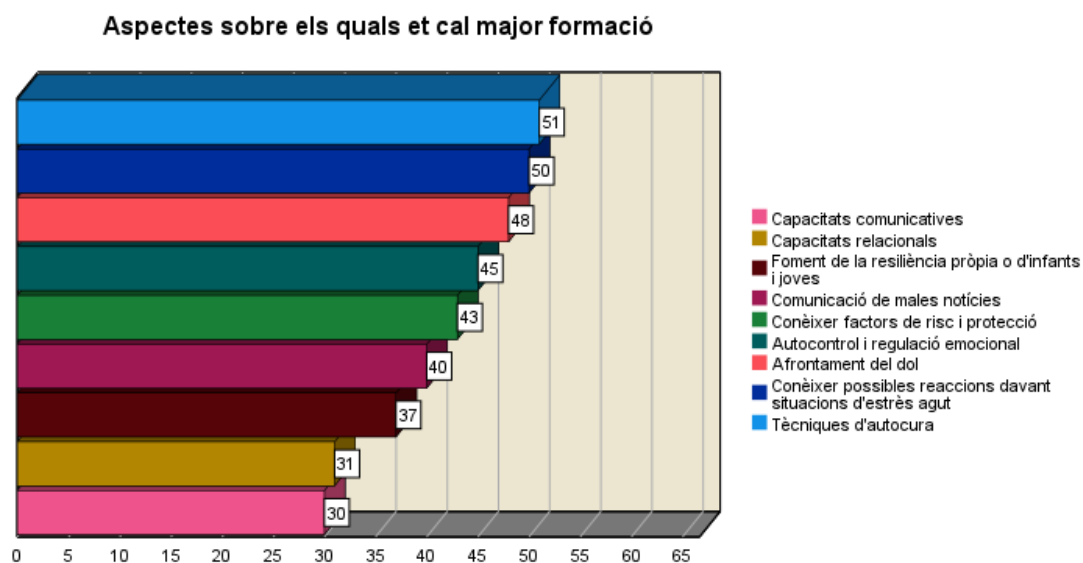
De l'enquesta s'extreia que els aspectes sobre els quals més caps tenien cert coneixement eren les capacitats relacionals ($n=59$, 88,1%) i comunicatives ($n=54$, 80,6%), i l'autocontrol i regulació emocional ($n=40$, 59,7%). En canvi, menys de la meitat de caps tenia cert coneixement dels altres aspectes llistats, i 6 caps (8,2%) van afirmar no tenir coneixement de cap dels aspectes llistats. En la Gràfica 4 se'n recullen totes les freqüències.

Gràfica 4. Resposta a la qüestió 5 (De quin d'aquests aspectes consideres que tens cert coneixement? Marca totes les opcions que procedeixin), expressada com a freqüències de caps que han indicat cada aspecte.

Per altra banda, la majoria d'enquestats creia que li caldria una major formació en tots els aspectes de la llista, excepte en capacitats comunicatives i relacionals (n=30 i n=31, 42,3% i 43,7%). Destacaven les tècniques d'autocura (n=51, 71,8%), les reaccions d'estrès agut (n=50, 70,4%), i l'afrontament del dol (n=48, 67,6%). Només 2 participants van considerar que no els era necessari rebre major formació en cap d'aquests aspectes. La informació detallada d'aquesta qüestió es troba a la Gràfica 5.

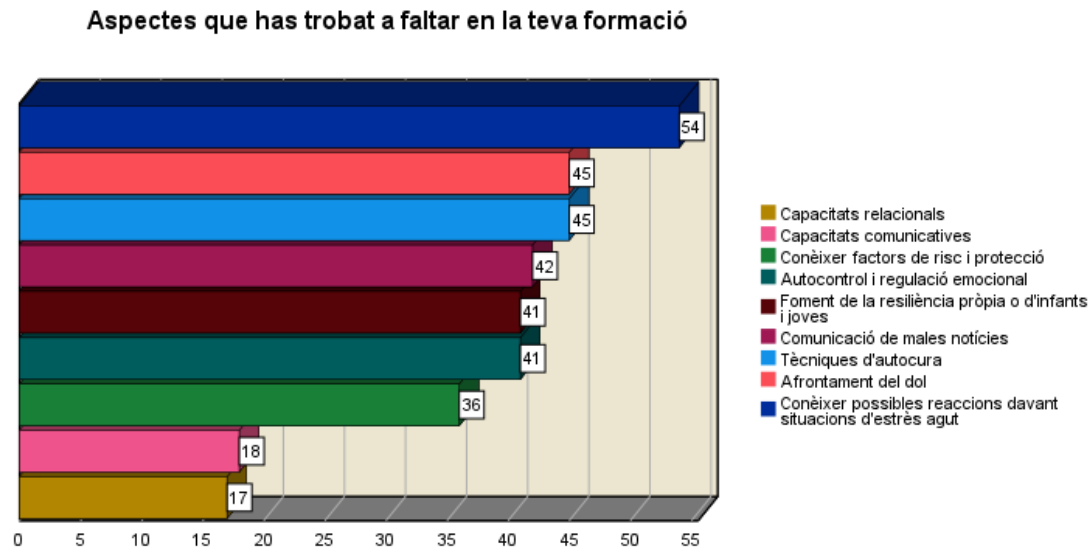
En aquest sentit, es van detectar diferències significatives segons gènere. Les dones consideraven necessitar major formació que els homes en comunicació de males notícies [χ^2 (2, N=72)=9,414, p=0,009] i en coneixement de les reaccions d'estrès agut [χ^2 (2, N=72)=6,174, p=0,046]. En canvi, no es van observar diferències significatives entre caps amb càrrec i sense càrrec (p>0,05 en la prova χ^2).

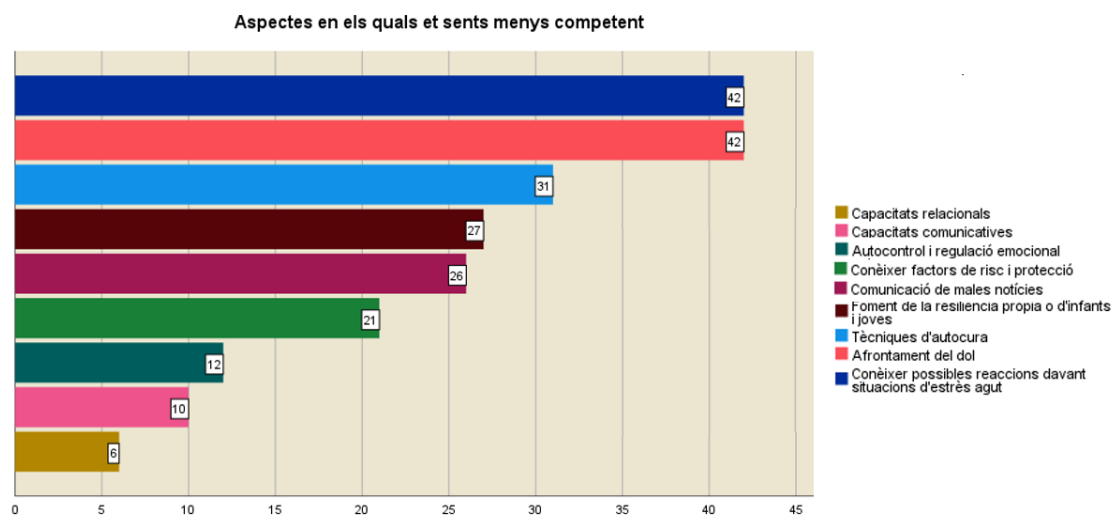
Gràfica 5. Resposta a la qüestió 7 (En quins aspectes creus que et caldria una major formació? Marca totes les opcions que procedeixin), expressada com a freqüències de caps que han marcat cada aspecte.

En la seva formació com a caps, els enquestats havien trobat a faltar sobretot contingut sobre reaccions d'estrès agut (n=54, 15,93%, afrontament del dol (n=45, 13,27%) i tècniques d'autocura (n=45, 13,27%). Això es recull a la Gràfica 6.

Uns resultats similars es van obtenir respecte als aspectes en els quals els caps se sentien menys competents. De nou, les reaccions d'estrès agut (n=42,19,35%), l'afrontament del dol (n=42,19,35%) i les tècniques d'autocura (n=31, 14,29%) apareixien com a aspectes principals (Gràfica 7).

Gràfica 6. Resposta a la pregunta 6 (Quins aspectes has trobat a faltar en la teva formació (formal i no formal) com a cap/akel·la?), expressada com a freqüències de caps que han trobat a faltar cada aspecte.

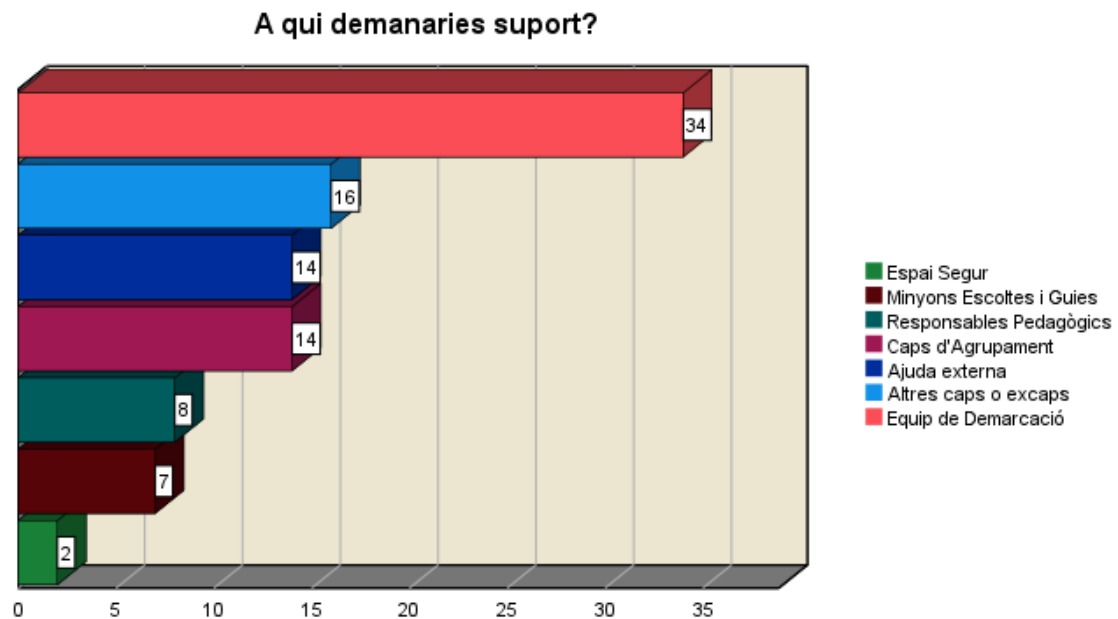

Gràfica 7. Resposta a la qüestió 8 (Marca els 3 aspectes en els quals et sents menys competent amb comparació a la resta d'aspectes), expressada com a freqüències de caps que han indicat cada aspecte.

Tot i això, la majoria de participants (n=55, 75,3%) va afirmar que sabia on adreçar-se per demanar suport davant una situació crítica viscuda com a cap. L'Equip de Demarcació seria la principal font de suport (n=34, 35,8%), seguida

d'altres caps o excaps (n=16, 16,8%), ajuda externa (n=14, 14,7%) i Caps d'Agrupament (n=14, 14,7%). Només 2 participants (2,1%) contactarien amb Espai Segur. Aquesta informació es recull a la Gràfica 8.

La capacitat per obtenir suport no presentava diferències significatives entre caps amb càrrec i sense [$X^2(1, N=73)=0,037, p=0,848$] ni entre caps amb menys de 3 cursos d'experiència i els més veterans [$X^2(1, N=73)=0,954, p=0,329$].

Gràfica 8. Resposta a la qüestió 11 (Sabries a qui o on adreçar-te per demanar suport per intervenir davant d'una situació crítica viscuda com a cap/akel·la?), expressada com a freqüències de caps que s'adreçarien a cada espai o persona.

El 45,2% (n=33) dels enquestats coneixia algun protocol o guia per actuar en situacions crítiques. D'aquests, molts van fer referència al document "d'Actuació en cas de crisi en un Agrupament", una guia de MEG que té poc en compte l'aspecte psicològic de les situacions crítiques.

Proposta formativa

En les preguntes sobre una possible formació, aproximadament la meitat dels caps (n=40, 50,63%) no coneixia cap formació que abordés algun dels 9 aspectes llistats en les preguntes anteriors. En canvi, la resta (n= 33, 49,37%) creia que alguns aspectes es cobrien en formacions de MEG com monogràfics

(20,25%), FoCa (11,39%), o Formiga (3,80%), o en formacions externes (13,92%).

L'interès mitjà per una formació que englobi aquests aspectes era de 8,49 sobre 10 ($DE=1,725$) (Taula 1). Concretament, el 95,9% dels participants van mostrar un interès de 6 o més (6, 5,48%; 7, 15,07%; 8, 16,44%; 9, 21,92%; 10, 36,99%), un participant tenia un interès d'1 (1,37%), i dos participants un interès de 4 (2,74%). Prèviament, es va descartar, mitjançant una ANOVA bidireccional, un possible efecte de la variable Unitat.

Es van observar diferències significatives pel que fa al gènere, estant les dones 1,876 punts de mitjana més interessades que els homes en una possible formació ($t=3,390$ (21,433), $p=0,003$, IC95% [0,726, 3,025]). De la mateixa manera, els caps amb menys de 3 cursos d'experiència estaven 1,355 punts de mitjana més interessats que els caps més veterans ($t=-2,656$ (27,365), $p=0,013$, IC95% [-2,401, -0,309]). En canvi, no es van observar diferències significatives entre caps amb càrrec i sense càrrec ($t=-0,095$ (71), $p=0,924$, IC95% [-0,914, 0,831]).

Per últim, es van recollir els 9 aspectes llistats en una taula, ordenant-los segons la utilitat percebuda, el coneixement dels caps, la necessitat de major formació, les mancances en les formacions existents i la sensació de competència. A partir de la suma de les puntuacions en cada variable, es va elaborar un ordre de preferència dels aspectes, com es recull a la Taula 2.

Tots aquests resultats ajuden a donar resposta a les preguntes de recerca plantejades en l'inici d'aquest estudi, encaminant la proposta formativa que se'n derivarà. Aquestes qüestions es tractaran a l'apartat "6. Discussió".

Taula 2

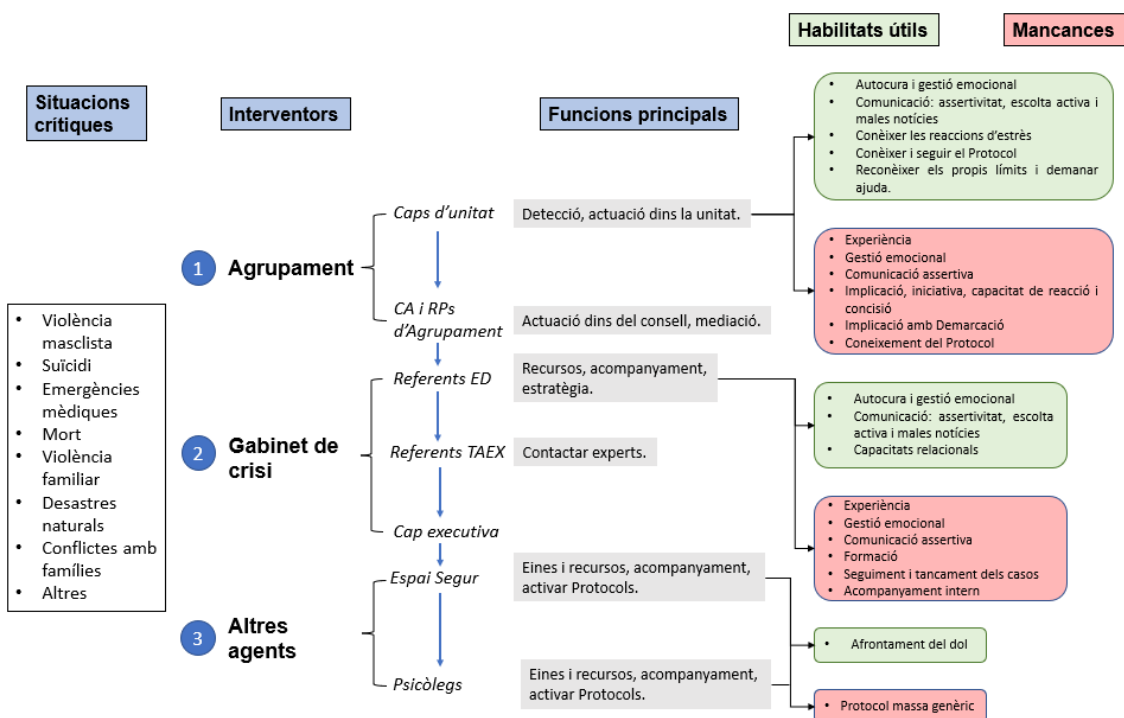
Ordre de preferència dels aspectes llistats segons les variables Utilitat percebuda, Coneixement, Necessitat de Formació, Absència en Formacions i Competència.

Variable	Utilitat Percebuda	Coneixement	Necessitat de Formació	Absència en Formacions	Competència	Total	Ordre de preferència
Reaccions Estrès Agut	5	8	8	9	8	38	1
Autocura	4	6	9	7	7	33	2
Dol	3	7	7	7	8	32	3
Resiliència	2	9	3	4	6	24	4
Regulació emocional	7	3	6	4	3	23	5
Males notícies	1	5	4	6	5	21	6
Factors risc i protecció	5	4	5	3	4	21	6
HH. Comunicatives	8	2	1	2	2	15	7
HH. Relacionals	8	1	2	1	1	13	8

5.3. Entrevistes

La informació principal extreta de les entrevistes es va recollir en un mapa conceptual (Gràfica 9) i va ajudar a donar resposta a les preguntes de recerca.

Els dos entrevistats van assegurar que al Cau es viuen tota mena de situacions crítiques, però les menys habituals són la mort d'un membre del Cau o perdre's i ser rescatat. En canvi, recentment, els casos de **violència masclista** són els més comuns. En aquest sentit, la Responsable Pedagògica comentava: “... *la reflexió que com a ED hem fet és que, com a societat, s'estan donant més a conèixer aquests casos. Vale, llavors vol dir que al Cau també s'estan donant més a conèixer*”.

Gràfica 9. Mapa conceptual de les dades obtingudes en les entrevistes.

Conceptes: CA (Caps d'Agrupament); RPs (Responsables Pedagògics); ED (Equip de Demarcació); TAEX (Taula Executiva)

Per altra banda, ambdós coincidien que les crisis que afecten els **infants** són les més normalitzades. “Quan són problemes entre caps es tendeixen a amagar més i a demanar menys ajuda”, comentava el Comissari. En canvi, no solen detectar diferències entre Agrupaments pel que fa a la tipologia de situacions, però sí en la implicació dels caps i als conflictes interns que se'n deriven. Respecte a l'edat, les situacions crítiques són més habituals en les **unitats grans** (Rangers, Pioners i Truc), sobretot per l'aparició de l'experiència sexual, que pot derivar en casos de violència de gènere, i perquè el Cau guanya importància en la vida dels joves, mentre que la família en perd.

L'RP i el Comissari comentaven que la intervenció en situacions de crisi al Cau està molt **jerarquitzada**. En primer lloc, intervenen els caps de la unitat afectada i els Caps d'Agrupament i, en menor grau, els RPs de l'Agrupament. Seguidament, traslladen la informació als referents de l'ED, aquests als referents de TAEX i a la Cap Executiva i, finalment, els casos més greus arriben a Espai Segur o a professionals de la Psicologia externs.

Tot i així, destacaven que les funcions de cada un d'ells és diferent i, per tant, també ho són les habilitats que necessiten i les seves mancances. En aquest sentit, creien que les habilitats més necessàries per als **caps d'unitat** eren les capacitats comunicatives i el reconeixement de reaccions d'estrès agut, seguides de la capacitat d'autocura i gestió emocional. A més, és important que coneguin i segueixin el Protocol i siguin conscients de les seves limitacions.

Malgrat que els entrevistats asseguruen que les situacions crítiques es resolen generalment de manera satisfactòria, també alerten que els caps tenen una mancança d'eines considerable. És cert que alguns aspectes necessaris, com ara l'escolta activa, l'assertivitat i la resolució de conflictes es treballen com a valors de l'escoltisme. Ara bé, Comissari i RP coincidien a dir que el més rellevant és l'experiència de cada cap, que aprèn, cas rere cas, a resoldre les crisis.

Per això, la RP n'estava segura: *“La cosa número u, que tinguessin clar sempre el protocol (...), que tothom ho tingui super clar allò perquè, d'aquí, venen totes les conseqüències que de vegades no fan bé”*. A més, destacava que és necessari que els caps s'impliquin en la unitat i la Demarcació, tinguin capacitat de reacció i que siguin concisos en les seves accions.

Per la seva banda, l'**Equip de Demarcació** no compta amb més eines que els caps, però sí amb una major experiència. L'autocura, la gestió emocional i les capacitats comunicatives i relacionals segueixen sent crucials per la seva tasca. A més, l'RP destacava que caldria millorar el seguiment i tancament dels casos, que sovint s'abandonen, i millorar l'acompanyament intern de les persones responsables del cas. El Comissari també comentava: *“Jo diria que sempre al final és un error de comunicació (...). En moment de molta tensió en què potser has estat massa brusc...”*. És a dir, malgrat que la resolució pràctica dels moments crítics pot ser positiva, sovint els casos no queden completament resolts o produeixen malestar emocional. En aquest sentit, la comunicació de males notícies és una habilitat que es reserva principalment als responsables de Demarcació.

Per últim, els casos més greus arriben a **Espai Segur i especialistes externs**, que activen i adapten els protocols existents. Segons l'RP, és sobretot en casos

de mort quan es recorre a especialistes, per assegurar un correcte afrontament del dol.

Els entrevistats es queixaven però, que els protocols són massa genèrics. No hi ha límits clars que marquin quan cal demanar ajuda i queda a criteri dels caps decidir si se senten capacitats o no per afrontar la situació i si volen comunicar-la a agents externs al seu Consell. De fet, l'RP estava convençuda que arriben menys casos a l'Equip de Demarcació dels que realment succeeixen.

Amb tot, es van detectar algunes **mancances** comunes en els caps d'unitat i els responsables associatius. Concretament, els entrevistats remarcaven com la manca d'experiència dificulta la tasca del Cau, i s'ha vist incrementada per la Covid i la disminució dels anys que els caps exerceixen com a tal. També hi ha dificultats en la gestió emocional i la comunicació assertiva. Per últim, com s'ha dit, es queixaven que els protocols són massa genèrics, els caps no els coneixen prou i no asseguren un seguiment i tancament adequat dels casos.

Per últim, tant el Comissari com la Responsable Pedagògica es van mostrar molt a favor d'una **formació** que abordés aspectes necessaris per afrontar una situació crítica. En primer lloc, no coneixien cap formació existent que donés eines per aquest tipus d'experiències. Sí que existeix el monogràfic d'educació emocional, però, segons deien, no fa referència a situacions crítiques. A FoCa poden aparèixer pinzellades dels temes proposats, però no formen part del currículum obligatori i queden a criteri dels formadors.

Per tant, ambdós coincidien que la proposta formativa encaixaria perfectament amb la necessitat i amb la realitat de l'entitat. Concretament, proposaven incloure aquests conceptes en formacions ja existents o fer una formació específica durant els Espais de Demarcació, a la qual pogués assistir tothom i convidar les persones que dirigeixen altres formacions.

Les diferents propostes es recullen a la Taula 3 i es reflecteixen en les següents cites:

“Clar, incloure els temes dins de formacions que ja existeixen seria molt bona idea, perquè així es mantindrien durant anys. Però l'altra, fer un taller a Lepe també és directe, és pràctic i és ja”. (Comissari)

“... quan nosaltres preparem FoCa o Formiga, nosaltres anem al Moodle i tenim una guia didàctica tant de FoCa com Formiga on tenim tots els continguts que has de treballar i també hi ha tipus de tallers. Tot això ara s'està renovant, com que s'està renovant tota l'entitat, les guies didàctiques s'estan renovant. Aleshores, potser podria entrar”. (RP)

Taula 3

Possibles formats de la proposta formativa amb els seus avantatges i inconvenients.

Format	Avantatges	Inconvenients
Taller als Espais de Demarcació	Obert a tothom, arriba a tots els AEiGs, fàcil gestió.	Curt impacte, només caps amb càrrec i AEiGs implicats.
Píndoles per a formacions existents	Llarg impacte, versatilitat, adequat per la renovació de l'entitat.	A criteri dels formadors.
Formació prèvia per membres de l'ED		No impacte directe als AEiG.
Monogràfic		Creació més complexa.

6. DISCUSSIÓ

Amb aquest estudi es pretenia detectar les habilitats d'intervenció psicològica bàsiques que necessiten els caps i akl·les en situacions de crisi al Cau, i avaluar-ne les seves mancances. A partir d'aquí, es volia desenvolupar una proposta formativa per cobrir-les. En els següents apartats es desenvolupa la resposta a aquests tres objectius de l'estudi.

6.1. Habilitats d'intervenció necessàries

Pel que fa al primer objectiu, en la bibliografia es van detectar nou aspectes especialment rellevants en la intervenció en crisi: reaccions d'estrès agut, autocura i gestió emocional, afrontament del dol, resiliència, regulació emocional, comunicació de males notícies, factors de risc i protecció, habilitats comunicatives i habilitats relacionals. A més a més, els experts reivindiquen que

la percepció del suport dels cuidadors principals i dels companys després d'un esdeveniment advers té un impacte positiu sobre la resiliència dels infants afectats (McDonald-Harker, 2021).

De l'estudi es deriva que tant caps com RRAA consideren que les habilitats comunicatives i relacionals, i l'autocura i gestió emocional, són les tres habilitats més necessàries en situacions crítiques al Cau. En canvi, la capacitat de comunicar males notícies sembla reservada principalment als RRAA. Pel que fa a l'afrontament del dol, els caps solen derivar els casos de mort a especialistes externs. Ara bé, experts com Porcar (s.d.) argumenten que han de ser els cuidadors de referència els principals interventors, per tal d'augmentar la sensació de seguretat dels infants, reduir l'ansietat dels cuidadors i incrementar-ne la implicació.

Així doncs, podem afirmar que els caps, com a referents dels infants i joves, han de ser actius en la intervenció de qualsevol crisi i, per tant, han de tenir cert domini de les nou habilitats citades però, especialment de les habilitats comunicatives, relacionals i d'autocura i gestió emocional.

6.2. Mancances dels i les caps

Quant a les mancances dels i les caps en aquests aspectes, sembla que les habilitats més assolides són aquelles que els mateixos valors escoltes ja promouen, com les habilitats comunicatives (e.g. escolta activa) o relacionals (e.g. resolució de conflictes) (Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, s.d.). Per tant, caldria incloure els altres aspectes en el funcionament general de l'entitat, d'una manera transversal. Iniciatives com el projecte CapSa, que promou l'autocura dels caps i RRAA, avancen en aquest sentit i en concordança amb el que sembla un moviment social que reclama cada cop més una major rellevància de l'aspecte psicològic en tots els àmbits (Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, s.d.).

L'estudi també va revelar que els caps mostren una autoeficàcia entre moderada i alta en la resolució de crisis, fet que els pot motivar a actuar en aquestes situacions tan complexes. L'experiència, cursant més anys com a caps o

adquirint càrrecs dins l'Agrupament, sembla potenciar aquesta autoeficàcia. Per tant, caldria afavorir la duració dels caps i la rotació en els càrrecs de responsabilitat.

Per altra banda, segons els estudis revisats, tots els aspectes mencionats semblen tenir la mateixa importància en situacions de crisi. Tanmateix, en aquest estudi es va observar una relació entre els aspectes que els caps consideren més útils i aquells en què tenen major coneixement. Possiblement, la pràctica reiterada o la necessitat de certs aspectes n'augmenta el coneixement. Amb tot, en una possible formació caldria fer èmfasi sobretot en aquells aspectes menys coneguts, però tenint-los tots en compte de manera global.

En aquest sentit, més de la meitat de caps considera no tenir cap coneixement en 6 dels 9 aspectes avaluats, sent l'autocontrol i regulació emocional, les habilitats comunicatives i les habilitats relacionals les tres excepcions. A més, creuen necessitar major formació en tots els aspectes, excepte en les capacitats comunicatives i relacionals que, com s'ha dit, han estat integrades dins la cultura organitzacional del Cau. Per últim, caldria investigar en major profunditat per què les dones creuen necessitar més formació en comunicació de males notícies i reaccions d'estrès agut que els homes.

Cal destacar que, aquells aspectes en els quals els enquestats se sentien menys competents són els que més havien trobat a faltar en la seva formació. Això podria indicar que la formació augmenta la sensació de competència dels caps.

Pel que fa a la capacitat per demanar suport en situacions crítiques, el protocol establert ("Actuació en cas de crisi en un Agrupament") indica que els caps han d'acudir, en primer lloc, a l'ED o als CA. Tot i així, les dades revelen que un 25% no sabia on adreçar-se, i que un gran nombre no seguiria les vies establertes pel protocol. Per tant, malgrat que la majoria de caps aconseguirien recolzament, manca un major coneixement de les vies de suport establertes per l'entitat.

A més a més, el protocol establert no és prou conegut i caldria conscienciar als caps en la seva aplicació correcta i decidida. De fet, l'ED considera que molts dels problemes detectats sorgeixen del desconeixement o la mala aplicació del protocol. En aquest sentit, seria positiu fer-lo més concret, definir millor quan els

caps han de demanar ajuda a l'ED, i reinterpretar-lo des del vessant psicològic de la intervenció en crisi.

Per acabar, les principals mancances detectades pel que fa a l'ED han estat la falta de seguiment o tancament adequats dels casos i la manca d'acompanyament intern dels RRAA.

Amb tot, s'han detectat mancances greus dels caps en sis de les nou habilitats mencionades, així com en la poca duració dels caps al Cau, la manca de formació en la majoria d'aspectes analitzats i el desconeixement del protocol i les vies de suport establertes. Les habilitats comunicatives i relacionals són les que els caps dominen més.

6.3. Proposta Formativa

L'objectiu final d'aquest estudi era desenvolupar una proposta formativa que permetés abordar les mancances dels caps i assolir-les de BLLGAP en la intervenció en crisi. Malgrat que totes les situacions crítiques avaluades són prevalents i tenen un gran impacte, cal tenir en compte aquelles més habituals que permetran treballar a partir de casos durant la formació. Això és, els casos de problemes relacionals, familiars i mèdics, i especialment els de violència masclista.

En qualsevol cas, els casos que afecten directament els infants són els més usats. Tot i així, és important lluitar contra el tabú que envolta les problemàtiques directament derivades dels caps (e.g. violència entre caps) i millorar la capacitat de detecció d'altres situacions per part de la Demarcació.

Com s'esperava, el contingut proposat, generalment no coincideix amb formacions ja existents a l'entitat. A més, l'interès per part dels caps de totes les unitats i els RRAA en una formació en intervenció en crisi és enorme, especialment entre les dones i els caps menys experimentats.

Així doncs, segons les dades recopilades, cal esperar un públic jove (19-21 anys), predominantment femení, amb alt nivell educatiu i poca experiència com

a caps. També és important tenir en compte que són persones voluntàries i amb passió per l'educació en el lleure.

En aquest sentit, la formació s'hauria de distribuir entre tots els AEiG per igual, però especialment entre aquells menys implicats en la Demarcació. Els RRAA també reivindiquen rebre la formació abans d'assumir el càrrec, i estendre-la també als organitzadors d'altres formacions (e.g. FoCa i Formiga). Per últim, segons els RRAA, caldria enfocar-ne el contingut sobretot a la realitat de les unitats més grans (Rangers, Pioners i TRUC), però no s'han detectat diferències significatives en les situacions viscudes en les diferents unitats. En qualsevol cas, una possibilitat seria incloure la formació dins els monogràfics d'especialització de les unitats grans.

Pel que fa al disseny, cal tenir molt en compte el context en el qual es desenvoluparia la formació. El Cau és una entitat amb una cultura organitzacional i uns valors molt definits (e.g. inclusió, consciència de gènere...) i que du a terme unes activitats que el distingeixen d'altres entorns (e.g. senderisme, raid...) (Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, s.d.). A més a més, la situació històrica, amb l'impacte recent de la pandèmia sobre l'entitat i la manera de viure l'escoltisme, no s'hauria de menystenir.

La distribució a través de píndoles formatives, que poguessin incloure's dins les guies didàctiques de formacions existents o implementar-se individualment en els Espais de Demarcació, semblen el millor format per aquesta proposta. Així, es podrien cobrir tots els continguts desitjats tenint en compte l'ordre de preferència de la Taula 2.

Per últim, cal mencionar que idealment la formació l'haurien d'implementar persones amb un ampli coneixement de la matèria. Tot i així, entenent la realitat de l'entitat, seria possible que aquestes persones formessin persones voluntàries que implementessin posteriorment la formació.

Amb tot, la proposta formativa sembla encaixar amb les necessitats i l'interès de l'entitat i els caps, i l'eventual formació es podria adreçar a tots els caps i RRAA de la Demarcació. A més a més, es basaria principalment en situacions crítiques experimentades per joves de les unitats més grans, com problemes relacionals, familiars, mèdics, o de violència de gènere, sense oblidar aquelles situacions que

impliquen els caps directament, que cal detectar i afrontar sense tabús. Finalment, es distribuiria mitjançant píndoles formatives que encaixessin amb els valors i context del cau, i que poguessin ser aplicades per voluntaris formats no experts.

6.4. Limitacions i punts forts

Els resultats d'aquest estudi s'han d'interpretar tenint en compte certes limitacions. En primer lloc, la base teòrica es va construir a partir d'una anàlisi de la bibliografia no sistemàtic, motiu pel qual es podrien haver ignorat alguns aspectes rellevants de la intervenció en crisi.

En segon lloc, l'alt percentatge de caps amb càrrec dins la mostra, especialment RPs, es podria deure al mètode de distribució utilitzat, i podria causar un biaix a favor d'un major interès i coneixement en els aspectes avaluats. Tot i així, cal valorar la bona representativitat de la mostra, i el fet d'incloure un 50% de participants amb experiència com a caps prèvia a la pandèmia de Covid, que permet tenir una visió més realista de les situacions crítiques que es viuen el Cau habitualment.

Per altra banda, no es van poder assolir completament les quotes mínimes de la mostra plantejades per cada Agrupament ($n=5$) i unitat ($n=10$). Tot i així, es van recollir dades de 16 dels 17 Agrupaments i d'aproximadament un terç dels caps actuals de la Demarcació, un fet a favor de la representativitat de la mostra. El curt període de distribució de l'enquesta (3 setmanes) va dificultar obtenir una mostra major. A més, l'enquesta va arribar principalment a persones properes a l'investigador, ja que es va distribuir des del seu WhatsApp i correu electrònic. Finalment, és possible que alguns termes utilitzats en l'enquesta fossin massa tècnics per alguns enquestats.

També hauria sigut interessant entrevistar algú de l'Àmbit de Mètode i Formació de MEG, però finalment no va ser possible. En qualsevol cas, la combinació de dades quantitatives i qualitatives és un punt a favor de l'estudi.

Per últim, la proposta que es deriva d'aquesta investigació té una alta validesa ecològica perquè reflecteix la realitat concreta de la Demarcació de BLLGAP i sorgeix del coneixement intern de l'escoltisme i l'entitat.

6.5. Implicacions

Avançant en la línia de tots els experts que aposten per la formació de voluntaris i referents d'infants en intervenció en crisi (Ghofranipour et al., 2016; McDonald-Harker, 2021; Porcar, s.d.; Wolmer et al., 2005), aquest estudi ha permès desenvolupar una proposta formativa a mida per a caps de la Demarcació de BLLGAP que els doti d'eines suficients per afrontar de manera ràpida i eficaç situacions crítiques des del primer moment. Així, dona resposta a les seves mancances i interessos i cobreix un buit en l'espai formatiu de l'Escoltisme català. A més a més, en el futur, altres Demarcacions, entitats o col·lectius es podrien beneficiar d'una formació similar que s'adaptés al seu context i idiosincràsia. Per últim, les dades recopilades aporten nou coneixement sobre l'enfocament de la intervenció en crisi amb voluntàries i en entitats de lleure.

7. CONCLUSIONS

Els caps del Cau, com a referents dels infants i joves, han de ser actius en la intervenció de qualsevol crisi. Per tant, han de tenir coneixement de possibles reaccions d'estrès agut, afrontament del dol, resiliència, regulació emocional, comunicació de males notícies, factors de risc i protecció, i, especialment, d'autocura i gestió emocional, d'habilitats comunicatives i d'habilitats relacionals. En aquest estudi, s'han detectat mancances greus dels caps de BLLGAP en els sis primers coneixements mencionats, així com en la poca duració dels caps al Cau, la manca de formació en la majoria d'aspectes analitzats i el desconeixement del protocol i les vies de suport establerts. Amb tot, una proposta formativa sobre intervenció en crisi sembla encaixar amb les necessitats i l'interès de l'entitat i els caps. L'eventual formació es podria adreçar a tots els caps i RRAA de la Demarcació, i es basaria principalment en situacions crítiques experimentades per joves de les unitats més grans, com problemes

relacionals, familiars, mèdics, o de violència de gènere, sense oblidar aquelles situacions que impliquen els caps directament, que cal detectar i afrontar sense tabús. Finalment, es distribuiria mitjançant píndoles formatives que encaixessin amb els valors i context del Cau, i que poguessin ser aplicades per voluntaris formats no experts. En un futur, la proposta formativa desenvolupada es presentarà als RRAA de la Demarcació per poder-ne valorar la implementació, i es dissenyarà una avaluació d'eficàcia per poder-la ajustar i millorar. Més endavant, es podria valorar estendre la proposta formativa a altres Demarcacions, entitats o col·lectius.

8. REFERÈNCIES

Ager, A., i Metzler, J. (2017). Where there is no intervention: Insights into processes of resilience supporting war-affected children. *Peace and Conflict: Journal of Peace Psychology*, 23(1), 67-75.

Babic, R., Babic, M., Rastovic, P., Curlin, M., Simic, J., Mandic, K., i Pavlovic, K. (2020). Resilience in Health and Illness. *Psychiatria Danubina*, 32(2), 226-232.

Belloch, A., Sandín, B., i Ramos, F. (2020). *Manual de Psicopatología, vol II*. McGraw-Hill.

Butler, L. D., Carello, J., i Maguin, E. (2017). Trauma, stress, and self-care in clinical training: Predictors of burnout, decline in health status, secondary traumatic stress symptoms, and compassion satisfaction. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*, 9(4), 416-424.

Castillo, A. (2020, Abril 28). *Webinar PRIMERS AUXILIS PSICOLÒGICS* [Vídeo]. Fundesplai. <https://formacio.fundesplai.org/webinar/webinar-primers-auxilis-psicologics/>

Corey, J., Vallières, F., Frawley, T., De Brún, A., Davidson, S., i Gilmore, B. (2021). A Rapid Realist Review of Group Psychological First Aid for Humanitarian Workers and Volunteers. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(4).

Demaria, T. P., i Schonfeld, D. J. (2018). The role of school psychologists in the Support of Grieving Children. *School Psychology Quarterly*, 33(3), 361-362.

Fox, J. H., Burkle, Jr F. M., Bass, J., Pia, F. A., Epstein, J. L., i Markenson, D. (2012). The effectiveness of psychological first aid as a disaster intervention tool: research analysis of peer-reviewed literature from 1990-2010. *Disaster Medicine and Public Health Preparedness*, 6(3), 247-52.

Ghofranipour, F., Moshki, M., Maddahi, S. E., i Baghkheirati, A. J. (2016). A Comparative Study on the Effects of Self-Care Program Education Run by Health Volunteers and Health Care Staff on the Elderly's Quality of Life. *Elderly Health Journal*, 2(1), 14-20.

Gilbert, R., Abel, M. R., Vernberg, E. M., i Jacobs, A. K. (2021). The Use of Psychological First Aid in Children Exposed to Mass Trauma. *Current Psychiatry Reports*, 23(53).

Hooper, J. J., Saulsman, L., Hall, T., i Waters, F. (2021). Addressing the psychological impact of COVID-19 on healthcare workers: learning from a systematic review of early interventions for frontline responders. *British Medical Journal Open*, 11(5).

Humphreys, K. L., King, L. S., Guyon-Harris, K. L., i Zeanah, C. H. (2021). Caregiver regulation: A modifiable target promoting resilience to early adverse experiences. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*.

Ironson, G., Hylton, E., Gonzalez, B., Small, B., Freund, B., Gerstein, M., Thurston, F., i Bira, L. (2021). Effectiveness of three brief treatments for recent traumatic events in a low-SES community setting. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*, 13(1), 123–132.

Jacobson, S. (2019). *Self Care: A Help Guide*. Harley Therapy. <https://www.harleytherapy.co.uk/self-care-a-help-guide.htm>

Kramer, D.N., i Landolt, M.A. (2011). Characteristics and efficacy of early psychological interventions in children and adolescents after single trauma: a meta-analysis. *European Journal of Psychotraumatology*, 2.

McDonald-Harker, C., Drolet, J. L., Sehgal, A., Brown, M. R. G., Silverstone, P. H., Brett-MacLean, P., i Agyapong, V. I. O. (2021). Social-Ecological Factors Associated With Higher Levels of Resilience in Children and Youth After Disaster: The Importance of Caregiver and Peer Support. *Front. Public Health*, 9(682634).

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya. (s.d.). *Missió, Visió i Valors*. <https://www.escoltesiquies.cat/qui-som>

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya. (s.d.). *Projecte CapSa*. <https://projectes.escoltesiquies.cat/projecte-capsa>

Pfefferbaum, B., i Shaw, J. A. (2013). Practice Parameter on Disaster Preparedness. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 52(11).

Porcar, I. (s.d.). Cómo implicar a las familias con niños de 0 a 12 años en la aplicación de los primeros auxilios psicológicos [PDF]. Unitat de Trauma Crisi i Conflicte de Barcelona. Universitat Autònoma de Barcelona.

Sanders, M. T., Welsh, J. A., Bierman, K. L., i Heinrichs, B. S. (2020). Promoting resilience: A preschool intervention enhances the adolescent adjustment of children exposed to early adversity. *School Psychology*, 35(5), 285-298.

Schafer, A., Snider, L., i Sammour, R. (2016). A reflective learning report about the implementation and impacts of Psychological First Aid (PFA) in Gaza. *Disaster Health*, 3(1).

Terepka A., Torres-Pagán L., i De la Fuente, A. (2021). Schools on the Front Lines: School Based Health Centers Amidst Covid-19. *School Psychology*, 36(5), 398-409.

Traub, F., i Boynton-Jarrett, R. (2017). Modifiable Resilience Factors to Childhood Adversity for Clinical Pediatric Practice. *Pediatrics*, 139(5).

Wolmer, L., Laor, N., Dedeoglu, C., Siev, J., i Yazgan, Y. (2005). Teacher-mediated intervention after disaster: a controlled three-year follow-up of children's functioning. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 46(11), 1161-8.

Zhou, X. (2020). Managing Psychological Distress in Children and Adolescents Following the Covid-19 Epidemic: A Cooperative Approach. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*, 12(S1), S76-S78.

9. GLOSSARI

- Agrupament o AEiG (Agrupament Escolta i Guia): cada un dels Caus.
- Àmbits: grups de treball d'una temàtica concreta a nivell de MEG. Per exemple, àmbit de Mètode i Formació o àmbit de Gènere.
- BLLGAP: demarcació que engloba Baix Llobregat, Alt Penedès i Garraf (diversos caus)
- Cap d'Agrupament (CA): representant legal de l'Agrupament.
- Cap o aquel·la o akela = “monitor/a”
- Comissari de Demarcació: figura representativa de la Demarcació.
- Consell: conjunt de caps i akel·les d'un Agrupament i òrgan de decisió assembleari.
- Equip de Demarcació (ED): òrgan administratiu i decisiu de la Demarcació format per Comissari/s, Secretari/s i Responsable/s Pedagògic/s.
- Espai Segur: òrgan públic que vetlla pel benestar psicosocial de les persones del món del lleure educatiu.
- Espais: reunions a nivell de Demarcació de les persones amb un càrrec dins el seu Agrupament. Inclou Taca (Caps d'Agrupament), Lepe (Responsables Pedagògics) i Tassa (Economistes i Secretaris).
- Formacions: hi ha FoCa (formació de caps = títol monitor), Formiga (formació de director de lleure), i monogràfics (un tema i poca durada).
- Lepe: espai de reunió dels RPs de cada Agrupament d'una Demarcació. Es realitza un cop al mes.
- MEG: Minyons Escolta i Guia de Catalunya (una de les 3 entitats d'escoltisme de Catalunya, a la qual pertany el meu Cau i desenes de Caus més)
- Responsables Associatius (RRAA): integrants de l'Equip de Demarcació.
- Responsable Pedagògic (RP): figura dins de cada AEiG, Demarcació i de MEG que vetlla per la pedagogia dins les entitats corresponents.
- Taula Executiva (TAEX): òrgan administratiu i decisiu de MEG.
- Unitat: cada grup de joves dins un Agrupament. Inclou Castors i Llúdrigues (6-8 anys), Llops i Daines (8-11 anys), Teixons i Mosteles (10-12 anys), Ràngers i Noies Guia (11-14 anys), Pioners i Caravel·les (14-17 anys) i TRUC (17-19 anys). Poden variar segons l'Agrupament.

10. ANNEXES

A1. Enquesta

Habilitats psicològiques dels caps i akel·les en situacions de crisi i emergència al Cau

El qüestionari següent forma part de la investigació d'un Treball de Final de Grau de Psicologia de la Universitat Autònoma de Barcelona. L'objectiu principal és estudiar el nivell de formació i interès en habilitats d'intervenció psicològica bàsica en situacions de crisi o emergència amb infants i joves dels caps i akel·les de la Demarcació de BLLGAP de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya. Aquesta informació es destinarà a la configuració d'una proposta formativa pels caps i akel·les de la Demarcació.

El qüestionari està format per diverses preguntes i té una duració aproximada de 5-10 minuts. No hi ha respostes correctes o incorrectes, només és necessari contestar amb sinceritat. T'agraeixo sincerament la teva participació.

D'acord amb el Reglament General de Protecció de Dades (RGPD), la informació obtinguda en aquesta investigació serà totalment confidencial i utilitzada únicament amb finalitats estadístiques.

1. Ets actualment o has estat en algun moment cap/akel·la d'algun AEiG de la Demarcació de BLLGAP?
Sí / No

Consentiment

1. He rebut informació suficient sobre l'estudi i entenc que la meua participació és voluntària, que tinc dret a retirar-me en qualsevol moment i que la informació que proporciono serà tractada de forma confidencial i anònima.
Sí / No

Dades demogràfiques

1. Edat
2. Gènere

- Masculí / Femení / No binari / Prefereixo no contestar / Altres
3. Nivell formatiu més elevat completat
ESO / Batxillerat / Grau Mitjà de FP / Grau Superior de FP / Grau Universitari / Màster o Postgrau / Altres
 4. Especifica la major formació completada (e.g. Grau en Enginyeria Mecànica, Batxillerat artístic...).
 5. De quin Agrupament formes part?
Anton Vilà / Conxita Busquets / El Timbal / Garbí / Gratallops / Joan I / Joan XXIII / Roc del Migdia / La Canadenca / Martin Luther King / Nostra Dona de la Salut / Pere II i Santa Maria de Foix / Roc d'Oró / Sant Bernat de Claravall / Sant Joan / Sant Jordi / Sant Ramon Nonat / Sant Sadurní
 6. De quina unitat ets cap/akel·la actualment?
Castors i Llúdrigues (6-8 anys) / Llops i Daines (8-11 anys) / Teixons i Mosteles (10-12 anys) / Ràngers i Noies Guia (11-14 anys) / Pioners i Caravel·les (14-17 anys) / TRUC (>17 anys) / Sóc cap/akel·la sense unitat / Ja no sóc cap/akel·la actualment
 7. Tens algun càrrec dins el teu Agrupament?
No / Cap d'Agrupament / Secretari/a / Economista-Tresorer/a / Responsable Pedagògic/a / Altres
 8. Quants cursos sencers has sigut cap/akel·la?
0 / 1 / 2 / 3 / Més de 3

Qüestions

Recorda que no hi ha respostes correctes i incorrectes; simplement intenta respondre amb la major sinceritat.

1. Quines de les següents situacions has experimentat o presenciats al Cau com a cap/akel·la o infant? Marca totes les opcions que procedeixin.
 - Emergència mèdica o accident greu (atac d'asma o epilèptic, reacció al·lèrgica greu, intoxicació...)
 - Perdre's i ser rescatat/da
 - Emergència psiquiàtrica (episodi psicòtic, autolesions...)
 - Idea o intent de suïcidi
 - Desastre natural (incendi, inundació...)

- Mort d'un membre del Cau
 - Mort d'un familiar/amic d'un membre del Cau
 - Problemes familiars greus d'un membre del Cau (violència domèstica, negligència, abandonament, consum de drogues, patologia greu...)
 - Divorci o separació dels cuidadors d'un membre del Cau
 - Conflictes relacionals greus entre membres del Cau (assetjament, bullying...)
 - Cas de violència de gènere (entre infants o entre caps i infants)
 - Cap de les anteriors
2. Se t'acudeixen altres situacions crítiques o d'emergència que puguin succeir al Cau?
 3. Del 0 al 10, en quina mesura et sents capacitat/da per afrontar una situació crítica com a cap/akel·la al Cau?
 4. Marca els 5 aspectes que consideres que poden ser més útils pels caps/akel·les per actuar davant d'aquestes situacions.
 - Tècniques d'autocura
 - Autocontrol i regulació emocional
 - Comunicació de males notícies
 - Afrontament del dol
 - Foment de la resiliència pròpia o dels infants/joves
 - Conèixer factors de risc i de protecció que prevegin l'afectació de l'infant/jove
 - Conèixer possibles reaccions davant situacions d'estrès agut (flashbacks, hiperalerta, evitació...)
 - Capacitats comunicatives (escolta activa i comunicació assertiva)
 - Capacitats relacionals (empatia, resolució de conflictes...)
 - Altres
 5. De quin d'aquests aspectes consideres que tens cert coneixement? Marca totes les opcions que procedeixin.
 6. Quins aspectes has trobat a faltar en la teva formació (formal i no formal) com a cap/akel·la? Marca totes les opcions que procedeixin.
 7. En quins aspectes creus que et caldria una major formació? Marca totes les opcions que procedeixin.

8. Marca els 3 aspectes en els quals et sents menys competent amb comparació a la resta d'aspectes.
9. Coneixes alguna formació que abordi algun dels 9 aspectes anteriors?
Quina?
10. Del 0 al 10, quin interès tindries per una formació que tractés els aspectes anteriors?
11. Sabries a qui o on adreçar-te per demanar suport per intervenir davant d'una situació crítica viscuda com a cap/akel·la?
Sí / No
12. En cas afirmatiu, a qui o on t'adreçaries? Pots indicar diverses opcions.
13. Coneixes algun protocol o guia que indiqui com actuar en situacions crítiques com a cap/akel·la?
Sí / No
14. En cas afirmatiu, de quin protocol o guia es tracta?

Comentaris: _____

Moltes gràcies per la teva participació!

A2. Guió Entrevistes

a) Situacions de crisi i emergència que poden aparèixer o han aparegut al Cau.

1. Quant fa que ets RP? Com a RP, has viscut alguna situació crítica en algun Agrupament? Quina?
2. Quina de les següents han succeït durant el teu càrrec?
 - Emergència mèdica o accident greu (atac d'asma o epilèptic, reacció al·lèrgica greu, intoxicació...)
 - Perdre's i ser rescatat/da
 - Emergència psiquiàtrica (episodi psicòtic, autolesions...)
 - Idea o intent de suïcidi
 - Desastre natural (incendi, inundació...)
 - Mort d'un membre del Cau
 - Mort d'un familiar/amic d'un membre del Cau

- Problemes familiars greus d'un membre del Cau (violència domèstica, negligència, abandonament, consum de drogues, patologia greu...)
 - Divorci o separació dels cuidadors d'un membre del Cau
 - Conflictos relacionals greus entre membres del Cau (assetjament, bullying...)
 - Cas de violència de gènere (entre infants o entre caps i infants)
3. Quin tipus de situacions crítiques hi ha més sovint?
4. Hi ha més situacions a nivell d'infants o de consell/caps?
5. Hi ha més situacions en alguns Agrupaments concrets o és generalitzat? A què creus que es deu (e.g. tipus de població)?
6. Hi ha més situacions en algunes unitats concretes? A què creus que es deu?

b) Sensació de capacitat d'afrontament dels equips de caps davant aquestes situacions.

7. Qui sol intervenir en aquestes situacions dins l'Agrupament (e.g. caps implicats, CA, RPs...)? Quin paper pren cadascú?
8. Quines habilitats o coneixements creus que han de tenir els interventors?
9. De la següent llista, quins aspectes creus que serien útils per als interventors?
- Tècniques d'autocura
 - Autocontrol i regulació emocional
 - Comunicació de males notícies
 - Afrontament del dol
 - Foment de la resiliència pròpia o dels infants/joves
 - Conèixer factors de risc i de protecció que prevegin l'afectació de l'infant/jove
 - Conèixer possibles reaccions davant situacions d'estrès agut (flashbacks, hiperalerta, evitació...)
 - Capacitats comunicatives (escolta activa i comunicació assertiva)
 - Capacitats relacionals (empatia, resolució de conflictes...)
10. Creus que els caps de la Demarcació tenen prou eines per fer front a aquestes situacions?
11. I els responsables de demarcació o altres esferes implicades? Del 0 al 10.

12. Les situacions se solen resoldre de manera satisfactòria?

c) Mancances detectades en aquest afrontament.

13. Per què pot fallar o dificultar-se la resolució d'aquestes situacions?

14. Què podria ajudar als implicats?

d) Suport: una part important per actuar és saber a qui recórrer.

15. Quan es produeixen aquest tipus de situacions, els Agrupaments solen contactar l'ED?

16. Quin paper juga l'ED davant aquestes situacions?

17. A més de l'ED, on o a qui es poden adreçar els caps en aquestes situacions? Canvia segons el tipus de situació?

18. Existeixen protocols per aquestes situacions? Quins?

19. Aquests protocols tenen en compte l'aspecte emocional dels interventors? Com?

e) Existència de formacions en aquest aspecte.

20. Existeix o ha existit alguna formació que faci referència als aspectes que comento (en general)?

21. A qui anava dirigida?

22. Qui la dinamitzava?

23. Si ja no es fa, per què es va deixar de fer?

24. Alguns dels aspectes es tracten ja en altres formacions? E.g. FOCA, Formiga...

f) Interès per a una formació específica en aquests aspectes dins la Demarcació.

25. Creus que una formació sobre aquests aspectes podria ser interessant pels caps de BLLGAP? O només per alguns en concret (ED, RPs...)?

26. Com a Demarcació, creus que seria interessant oferir una formació així?

f) Opinió sobre el millor format de la formació (e.g. dins FoCa o Formiga, monogràfic...).

27. Creus que caldria afegir o treure algun aspecte del contingut?

28. En quin format creus que funcionaria millor? E.g. monogràfic, incloure els temes en altres formacions...

29. Quina és la via oficial per presentar una proposta de formació?

30. Qui pot dinamitzar formacions a la Demarcació (professionals remunerats, voluntaris de la demarcació...)?

A3. Consentiment informat entrevistats

Consentiment Informat gravació àudio

Nom del Treball de Final de Grau: **Formació per a la intervenció psicològica en situacions de crisi i emergència al Cau**

Jo, amb DNI,
com a participant de la investigació, consenteixo voluntàriament que:

- En Miquel Compte González em realitzi una entrevista dins del marc d'aquest projecte per aprofundir sobre possibles situacions crítiques al Cau i les habilitats dels caps per fer-hi front, i valorar la creació d'una proposta formativa al respecte.
- Es procedeixi a la gravació en àudio de l'entrevista per poder transcriure les dades i informació proporcionada de forma acurada, per la posterior anàlisi.

Com s'utilitzaran les meves dades de l'estudi?

Tota la informació extreta d'aquestes gravacions serà tractada segons la legislació relativa a les dades, arxius i llibertats en conformitat amb la Llei orgànica de Protecció de Dades Personals article 7 del Reglament (UE)2016/679 del Parlament Europeu i del Consell (27/04/2016).

Les seves dades seran analitzades en conjunt i de forma anònima amb la resta de participants d'aquestes entrevistes dins del marc de la recerca prèviament esmentada, i la seva utilització quedarà restringida a fins estadístics i formatius, podent-se derivar diferents productes de divulgació científica (article científics, pòster, etc.) i acadèmica.

Com puc exercir control sobre les meves dades i/o demanar més informació?

Mitjançant la firma d'aquest formulari, assenteix que ha estat informat de les característiques de l'estudi, ha entès la informació i l'estudiant ha clarificat els dubtes.

Pot demanar més informació o solucionar qualsevol dubte sobre la seva participació en qualsevol moment al llarg de l'estudi al Miquel Compte González mitjançant el correu miquelcompte.12.2@gmail.com. A través d'aquest correu, també pot exercir els seus drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició a l'ús de les seves dades personals.

A _____, dia _____ de _____ de 20__.

Nom i signatura del participant:

Nom i signatura de l'entrevistador/a:

A4. Entrevista 1: Comissari BLLGAP

a) Situacions de crisi i emergència que poden aparèixer o han aparegut al Cau.

1. Quan fa que ets Comissari? Com a Comissari, has viscut alguna situació crítica en algun Agrupament?

Aquest és el meu 2n curs, per tant, el curs passat només i el que portem ara, osigui tampoc he fet gaire cosa. No fèiem gaire cosa tampoc, estava tot parat. Diria que sí algunes, algunes més dures que altres, no sé si vols que entri en detall sobre què ha passat. Normalment les situacions aquestes que afecten més a la salut mental dels caps són més situacions de violència que es veuen en infants, osigui, a casa o entre infants de la unitat. Altres, per exemple a l'estiu, quan es van haver de cancel·lar o escurçar campaments quan estàvem en situació de risc alt d'incendi i, després, l'any passat va haver-hi una molt molt hardcore que va ser un cap que es va suïcidat. Aquesta potser va ser la més hardcore de totes, però normalment les que més estrès creen són doncs això, situacions de violència i conflictes amb famílies, crec que són les més habituals i més greus.

2. Quina de les següents han succeït durant el teu càrrec?

Menys mort d'un membre del Cau, que això és més complicat, això es veu menys, però la resta sí que... Potser haver de ser rescatat quan et perds tampoc passa. Però la resta sí que són coses que passen habitualment.

I que algunes, depèn de qui ets, li dones més importància que unes altres.

3. Hi ha més situacions a nivell d'infants o de consell/caps?

També deu haver-hi entre caps, l'únic que, quan són problemes entre caps es tendeixen a amagar més també i a demanar menys ajuda, perquè no estàs cuidant d'algué altre sinó de tu mateix i costa més demanar ajuda a algué que més o menys com fer-ho.

4. Hi ha més situacions en alguns Agrupaments concrets o és generalitzat? A què creus que es deu (e.g. tipus de població)?

Diria que no. Bueno, relació entre consells això sí que es pot veure, hi ha Agrupament que els va bastant malament i tenen conflictes aquí dins i es nota quan ho veus però passa poc això, són casos molt puntuals. Jo crec que no hi ha com un fil a seguir de "això passa en uns Caus més que altres", crec que és generalitzat.

Els problemes crec que es repeteixen a tot arreu.

5. Hi ha més situacions en algunes unitats concretes? A què creus que es deu?

Ràngers i Pioners crec que són les unitats que més coses passen. Sobretot perquè és quan comencen a aparèixer violències de gènere entre infants i aquest any és el que està de moda.

- I a TRUC?

TRUC hi ha hagut menys casos, potser un en aquests dos anys.

També crec que altres coses que hem viscut són problemes familiars, osigui, agressió dins la família o potser idea d'agressió dins la família i això també a partir de ràngers i crec que intents de suïcidi també a partir de ràngers. Amb

castors i llops no veiem tant aquest problema. Potser si que viuen altres coses com divorci o separació dels cuidadors, dels pares, però això no es té com un problema de cau, és com un problema més individual. Suposo que són els conflictes que els pertoca per la seva edat que no se'ls dona tanta importància.

- **Pot ser que, quan són més petits, relaguem més la gestió d'aquests problemes a la família?**

Totalment.

b) Sensació de capacitat d'afrontament dels equips de caps davant aquestes situacions.

- 6. Qui sol intervenir en aquestes situacions dins l'Agrupament (e.g. caps implicats, CA, RPs...)? Quin paper pren cadascú?**

Depèn de com s'organitzi l'Agrupament i depèn del conflicte que hi ha. Habitualment són els caps, si és un conflicte dins la unitat són els caps de la unitat qui fa de mediador en aquest conflicte. Però hi ha altres Caus que no, que és l'RP o el Cap d'Agrupament qui s'encarrega de fer-ho. Quan són ja problemes dins de consell dons sí que habitualment són un RP o un CA qui fa de mediador. Però recursos pocs, depèn dels recursos que tingui aquell Agrupament i dels caps que hi hagi en aquell agrupament perquè donar-ne a mi no me n'han donat mai cap tampoc.

- 7. Quines habilitats o coneixements creus que han de tenir els interventors?**

Clar no sé... Crec que el més important és ser clar i no tenir por a, osigui no mentir i no tenir por al que passarà. Perquè si ens n'hem d'ensortir al final tothom ha de ser capaç de parlar clarament els problemes. Crec que aquesta és la que més ajuda, no tenir por a la comunicació i... per la resta doncs no sé.

- 8. De la següent llista, quins aspectes creus que serien útils per als interventors?**

Mira aquesta, comunicació de males notícies, volia dir una miqueta això, no?

- **Tu creus que això és de lo més útil?**

Sí... Al final les últimes dues capacitats comunicatives i relacionals també. Clar és que jo en aquest conflictes no hi soc en la part de resoldre, soc a la part com més de proposar una estratègia. I en la part de l'estratègia són més útils la comunicació de males notícies i aquestes capacitats, però sí que a l'hora de tractar-los doncs conèixer les reaccions davant de situacions d'estrès són necessàries i... Tècniques d'autocura també, però...

Les que dono més importància són aquestes que he dit no... La comunicació, capacitats comunicatives i relacionals i reconèixer les reaccions.

9. Creus que els caps de la Demarcació tenen prou eines per fer front a aquestes situacions?

Jo crec que sí però, també perquè sempre hi ha gent que és capaç de donar aquestes cures a algú de consell encara que aquesta persona no sigui capaç de donar-se-les a ell mateix. Suposo que tenim els eines perquè també amb el cau més o menys hem treballat ja en menor mesures situacions com crítiques durant els teus anys de nen i una miqueta vas preparat per quan ets cap però les situacions que es viuen de cap són molt diferents i amb moltes més conseqüències i al final doncs les eines les tens, però poc esmolades, diria.

- **Poc esmolades, a què et refereixes?**

Fins que no t'hi trobes no saps com reaccionaràs. Encara que diguis això ho vull fer així al final pots acabar prenent mal igualment. Encara que tinguis control i regulació emocional, al final t'afecta de forma molt diferent quan ho estàs vivint, perquè la situació és dura i sortir-ne doncs és complicat.

10. I els responsables de demarcació o altres esferes implicades?

Bueno, tenim l'experiència, no tenim gaires més eines. O sigui sabem més o menys el protocol que hem de seguir, però això, sempre podem demanar ajuda a algú que en sap més, és l'única eina que tenim en cas de tenir problemes, en cas de no saber portar la situació, demanar ajuda a algú que es sàpiga més.

11. Les situacions es solen resoldre de manera satisfactòria?

Jo diria que sí, encara que sempre hi ha coses a millorar, diria que la majoria es resolen satisfactòriament. Sempre et queda l'espina de d'això ho podria haver fet millor, això ho podria haver fet diferent però Bueno, per la propera per aprendre'n.

c) Mancances detectades en aquest afrontament.

12. Per què pot fallar o dificultar-se la resolució d'aquestes situacions?

Jo diria que sempre al final és un error de comunicació. Els problemes habituals... S'acaba resolent però el que et deixa com remordiments d'això s'hauria pogut fer millor són problemes en la comunicació.

En moment de molta tensió en que potser has estat massa brusc, potser has fet una cosa diferent, malament o coses així però...

- **Et refereixes a que a nivell pragmàtic el resultat és bo, però que queda molt seqüela emocional?**

Crec que sí, diria això.

13. Què podria ajudar als implicats?

No en tinc ni idea d'això. M'ho he pensat, aquesta part no se'm dona massa bé, no sóc expert.

d) Suport: una part important per actuar és saber a qui recórrer.

14. Quan es produeixen aquest tipus de situacions, els Agrupaments solen contactar l'ED?

Bé jo crec que quan la situació és prou greu... Crec que hi ha moltes situacions que no cal que es contacti l'ED, perquè si els caps consideren que tenen les eines doncs endavant. Encara que corren el risc d'equivocar-se i fer el problema més greu i acabar també patint més ells per haver-se equivocat que tot, no? Però crec que sí que quan el problema és prou greu sí que ens contacten a nosaltres. Però sí els caps es veuen amb eines no crec que sigui necessari.

- **Encara que no sigui per rebre suport directe, és necessari que ho comuniquin?**

Depèn del problema. Hi ha conflictes que no cal, però hi ha conflictes que sí que són necessaris. No sabria com descriure el límit, però sí, bàsicament fins que, el que els caps es veuen amb cor de portar sols doncs no cal comunicar-ho, el que

puguin pensar que els sobrepassa doncs cal comunicar-ho, crec que aquest és el...

- **Clar, l'ideal seria ampliar la zona en què els caps poden actuar?**

Sí... o no. Perquè jo crec que com està ara està ben marcat, les capacitats que tenen als Caus està ben marcat, doncs sí que cal que nosaltres coneguem el conflicte. Perquè crec que quan els caps ara mateix deixen de veure's capaçs d'actuar sols sí que són conflictes que cal que siguin coneguts per l'entitat.

15. Quin paper juga l'ED davant aquestes situacions?

Nosaltres fem una mica un graó més. Si nosaltres ens veiem capaçs de tractar-ho amb la nostra experiència doncs actuem només nosaltres amb l'agrupament, si veiem que no som capaçs de fer-ho nosaltres amb l'Agrupament doncs contactem amb el servei que té l'entitat d'Espai Segur que ens ajuda i si Espai Segur tampoc es veuen capacitats doncs tenen ja una psicòlegs experta en situacions de crisi que també ens ajuda.

- **Saps com es diu?**

Ingeborg.

- **És a dir, també deriven casos greus?**

Sí, els que són més greus sí.

- **Espai Segur però, actua en tots els tipus de casos o només en temes de violència de gènere.**

No, tots els tipus de casos de violència i agressions també amb infants i joves.

- **També el cas del suïcidi d'un cap?**

També, ho va gestionar des de l'entitat el tècnic d'Espai Segur i amb l'Ingeborg.

16. Quin paper juga el Comissari?

No tenim cap funció especial en això. Ens gestionem més per seguiments d'Agrupaments, osigui, ens repartim els Agrupaments i qui sigui el responsable d'aquell Agrupament doncs li ha tocat a ell.

Per exemple, en el cas aquest de suïcidi si no hagués sigut meu el seguiment del Cau probablement també hauria hagut de participar-hi com a Comissari de Demarcació, però en la resta de casos no crec que sigui important el nom de Comissari per participar-hi.

- **Entenc però que compartiu tot la informació, és un treball d'equip?**

Sí, bé, depèn del cas, perquè hi ha casos que demanen de més privacitat que d'altres, però sí en general compartim el cas, la situació i què necessitem. Potser no amb els detalls dels noms i això però sí, per estar-ne assabentats i si algú necessita ajuda donar consell.

17.A més de l'ED, on o a qui es poden adreçar els caps en aquestes situacions? Canvia segons el tipus de situació?

Bé, ara a Espai Segur de Minyons.

- **Hi poden contactar directament?**

Sí, ara no recordo quin és el mail però crec que sí que poden escriure un mail. Encara que quan arribi el mail a Espai Segur ens l'enviaran a nosaltres i crec que els agrada més que nosaltres ho sapiguem ja o estiguem en còpia en aquest mail com a mínim.

- **Potser ha de passar per vosaltres per temes legals, no?**

Al final perquè tenen feina i si és un tema prou important sí que hi participaran més, sinó donaran els recursos i s'encarregarà algú altre de fer la feina.

18.Existeixen protocols per aquestes situacions? Quins?

Osigui el protocol que seguim és ens arriba la informació, si no sabem què fer demanem ajuda a TAEX i escrivim un mail a Espai Segur. Aquest és el protocol que tenim ara.

- **I per a situacions concretes?**

Sí, no me'ls he llegit però depèn del que... Hi ha algun protocol però no sabia dir-te quin, no sabia dir-te com trobar-los. El primer que fa el Pau... crec que es diu Pau... Pol, això. El Pol t'envia el protocol que toqui en aquella situació.

- **Jo sé que en violència de gènere existeix...**

Crec que n'hi ha algun altre d'agressions a infants dins la família i dins de companys de la unitat.

- **La Ingeborg m'havia comentat que el 2016 s'havien fet formacions...**

Pot ser, però el 2016 no hi era jo encara, però pot ser que fessin alguna cosa, però del 2016 fins ara s'ha perdut.

e) Existència de formacions en aquest aspecte.

19. Existeix o ha existit alguna formació que faci referència als aspectes que comento (en general)?

Crec que encara hi ha un monogràfic de... com es diu... educació emocional crec que hi ha un monogràfic d'això que potser... Però no en casos de crisi.

- M'havien parlat del Monogràfic de la Pedagogia de la Vida i la Mort.

Això sí, hi havia un monogràfic de la mort. Aquest any no 'he mirat els monogràfics, però fa un parell d'anys o tres sí que existia, ara pot ser que no.

20. Qui la dinamitzava?

No me'n recordo.

- Era de Demarcació?

Penso que de fora de Demarcació. És de tot Minyons.

21. Si ja no es fa, per què es va deixar de fer?

Suposo que perquè no s'apuntava prou gent, com tots. Mentre hi hagi gent i formadors es fa. Si deixa d'haver-hi alguna de les dues doncs...

22. Alguns dels aspectes mencionats es tracten ja en altres formacions?

Potser autocontrol i regulació emocional en algun taller... Per exemple, vaig fer ForTruc i vam fer un taller d'educació emocional i una mica es va tractar i suposo que al monogràfic d'educació emocional també es deuria tractar, però la resta crec que no.

- Ni a FoCa ni Formiga?

Formiga no n'he fet i FoCa fa molt... Diria que no vam tractar cap d'aquests, potser ara sí que es tracten però quan vaig fer FoCa no.

f) Interès per a una formació específica en aquests aspectes dins la Demarcació.

23. Creus que una formació sobre aquests aspectes podria ser interessant pels caps de BLLGAP? O només per alguns en concret (ED, RPs...)?

Home jo crec que sí que seria útil, totalment. Clar no ho sé, potser a nivell d'RP's seria més pràctic, perquè seria la forma que arribés a tots els Agrupaments d'alguna manera aquesta formació, però clar, si pogués anar-hi tothom seria genial per tothom. Però per ED no crec que fos pràctic tampoc, perquè al final qui necessita la formació són els caps que són qui també viuen les situacions de crisi. Però sí, potser per RP's seria un bon punt de partida.

f) Opinió sobre el millor format de la formació (e.g. dins FoCa o Formiga, monogràfic...).

24. Creus que caldria afegir o treure algun aspecte del contingut?

Doncs no ho sé... Ara no se m'acudeix res diferent. Treure no trauria res tampoc d'això, ho deixaria així, no se m'acudeix res a canviar.

25. En quin format creus que funcionaria millor? E.g. monogràfic, incloure els temes en altres formacions...

Clar incloure els temes dins de formacions que ja existeixen seria molt bona idea perquè així es mantindrien durant anys. Però l'altra, fer un taller a Lepe també és directe, és pràctic i és ja. Però crec que aquestes dues són bones idees. Després, fer un monogràfic també però porta molta més feina, t'has de coordinar amb molta més gent. No sé ben bé com es munten, però has de tenir la idea d'un cap de setmana sencer i estan oberts a tot de Minyons.

26. Qui pot dinamitzar formacions a la Demarcació (professionals remunerats, voluntaris de la demarcació...)?

Per exemple, osigui, formadors de FoCa són voluntaris, el que passa que si hi ha algun taller que volen portar algun ponent, a FoCa i a Formiga hi ha un pressupost mínim destinat a pagar aquesta persona que sigui ponent. Però l'ideal és que sigui tothom voluntari.

- I en les altres formacions?

Penso que el mateix. Els formadors sempre són voluntaris.

A5. Entrevista 2: Responsable Pedagògica BLLGAP

a) Situacions de crisi i emergència que poden aparèixer o han aparegut al Cau.

1. Quan fa que ets RP? Com a RP, has viscut alguna situació crítica en algun Agrupament?

Jo vaig començar a l'abril anterior, no d'aquest any, de l'anterior.

Sí, justament ho vam compartir amb l'Albert, d'un cau se'ls hi va suïcidar un cap i evidentment, tan l'Albert com jo érem super nous, va ser a finals de l'any passat i ens vam quedar en plan "uau, ara com es gestiona això". Pues com es gestiona? Doncs evidentment que ho passes, osigui nosaltres com a Demarcació, com a Agrupaments tenim uns referents dins Demarcació vale, que som, per exemple jo i el Roger, pel Pere II, doncs dins Demarcació també tenim uns referents a la TAEX i Bueno nosaltres els hi comuniquem a aquests referents i es crea un ganivet de crisi que es diu. Que aquest ganivet de crisi són la Palet sobretot, osigui hi és ella, i després els que ens fan seguiment i nosaltres. I després si es necessita ajuda externa n'hi ha, osigui, Minyons té... psicòlegs contractats, que justament va ser per qui vam anar per aquest tema del suïcidi, perquè clar, nosaltres no tenim eines, vull dir, per solucionar tot això, vull dir, per donar-los eines o recursos per com fer-ho. Llavors des de Minyons ens van dir això, que amb aquesta situació teníem a disposició un equip de psicòlegs i allà els van fer diverses sessions, els van acompanyar, i tot plegat.

I a part d'això, m'he trobat també amb altres casos de violència masclista. Bàsicament només aquests.

2. Quina de les següents han succeït durant el teu càrrec?

Bueno sí, al Camp d'Estiu quan tens el telèfon que et toca a tu doncs evidentment situacions de ... mmm... que ens ha passat... Bueno, lo mateix, que em vas trucar i em vas dir "ens ha passat això". Pues, coses així que sí que estan més a la nostra mà, en aquest sentit de vale, heu de fer això, vull dir que això sí que ho sabem i nosaltres tenim, sabem el que hem de fer en aquell moment, no cal que ens n'anem més amunt. I ja està, però realment aquest poc temps que porto, el més heavy que m'he trobat és lo del suïcidi, varis de violència masclista i coses

lleus com això, se'ns han marejat nens què hem de fer o estem portant un nen a l'hospital què no sé què. Però jo com a Mar res més.

- **Pel que dius, les situacions crítiques que hi ha més sovint són les de violència masclista?**

Últimament ens estem trobant que sí. Jo crec que com que s'està donant més visibilitat en aquest àmbit, s'estan donant més a conèixer i estan sortint més i els caps, que són qui, si els infants us comuniquen o entre caps, pues es comunica més i es dona a conèixer. I últimament doncs sí, jo m'he trobat més amb això.

I jo com a nena... que ja era cap però sí, un company de la meua edat del meu cau va morir perquè tenia càncer. Vull dir, que també, no ho vam haver de gestionar com a caps, però ho vam viure com Agrupament, perquè era un noi que havia portat tota la vida al cau i ho vam gestionar com es va poder. Que mola molta naturalitat en aquest sentit, aquest tema del meu cau perquè ja sabíem que acabaria passant, llavors... El que vam fer va ser anar un dia tot l'Agrupament a un lloc i vam plantar un arbre i ja està, vull dir, que no era una situació d'haver de gestionar dins un Agrupament, perquè ja era un noi que havia estat cap més o menys, però ja sabíem que passaria però clar, molts nens no el coneixien i no calia gestionar-ho com a Agrupament.

3. Hi ha més situacions a nivell d'infants o de consell/caps?

Una mica de tot... Sí que potser últimament més a infants, però de caps de violència masclista també n'hi ha bastant.

- **Entre caps?**

Ahà. I evidentment que això preocupa però... Però jo crec que és un mix, una mica de tot, no hi ha un d'això... però entre infants suposo que costa més que surtin, perquè si no és l'infant que t'ho diu "mira està passant això" doncs... I entre caps com que ja som adults i tenim més el pensament fet doncs ja ho dius a algú més de confiança de l'Agrupament i si ho vols gestionar doncs es gestiona. Perquè segurament hi ha moltíssims casos que no ens n'entrem perquè no ens arriben, evidentment.

4. Hi ha més situacions en alguns Agrupaments concrets o és generalitzat? A què creus que es deu (e.g. tipus de població)?

Jo crec que hi ha Agrupaments que potser els està passant algo i no ho diuen, i els que... Osigui, jo crec que hi ha diferència entre els Agrupaments que estan més implicats i els que no. Perquè els que estan més implicats es preocupen per l'Agrupament i les persones i si tenen una situació d'aquestes sí que busquen ajuda. Tenim Agrupaments... a mi l'altre dia a Lepe em va venir un Agrupament i em va dir "mira, tenim aquesta situació" i vaig dir, vale, envieu-me un correu. I encara estic esperant aquest correu, i era una situació que jo la vaig trobar greu. Jo tampoc seré qui haig d'anar darrera aquest Agrupament i dir mira, em dieu aquesta informació, saps?

Llavors, jo crec que va... era un Agrupament que realment està poc implicat en la Demarcació i és un bueno... Jo ho veig una mica així perquè, amb els Agrupaments que he tingut aquests conflictes doncs, sí que veig que són Agrupaments que són més implicats i volen vetllar pel bé de l'Agrupament i els altres és pues com, bueno... Potser és que no sabem res i els està passant de tot. I no sabem ni com ho estan gestionant ni res.

- **Potser els Agrupaments més grans o amb més experiència ho tenen tot més rollat i poden dedicar-se a tractar aquests temes?**

Sí clar, però, vull dir, els caps canvien. Potser tenir un Agrupament que estigui molt tirat endavant i porti molts anys però... És que justament els caps que porteu dos anys de pandèmia que realment, de caps, esteu fent aquest any, tal com en sí, vull dir... És una mica tot.

5. Hi ha més situacions en algunes unitats concretes? A què creus que es deu?

Hi ha més casos en unitats de Pioners en amunt, osigui Pioners i Truc bàsicament. Pioners, Truc i caps. Jo crec que es deu a l'edat, que ja tenen, i que estan experimentant però no sabem com experimentar. Llavors, si no els has donat eines, no els has donat recursos, no saben com fer-ho, llavors passa el que passa, evidentment.

- **Suposo que et refereixes a violència masclista. En altres situacions hi ha diferències per edats?**

Clar situacions super lleus de "ens ha passat algo als campaments o hem tingut algo", a totes les unitats passen coses lleus, no em refereixo a violència masclista

ni suïcidi ni res. Coses de “se’ns ha marejat un nen, què haig de fer o...”. I a la nostra demarcació per sort no hem tingut cap cas de “ens hem perdut què hem de fer”, que això a altres Agrupament o altres llocs o demarcacions ha passat, estan de ruta ens hem perdut i han d’engegar tot el gran mega-protocol i no cal...

Però sí, situacions lleus, a totes les unitats.

b) Sensació de capacitat d’afrontament dels equips de caps davant aquestes situacions.

6. Qui sol intervenir en aquestes situacions dins l’Agrupament (e.g. caps implicats, CA, RPs...)? Quin paper pren cadascú?

En teoria el paper que han de prendre és, si tu tens a la teva unitat una situació d’aquestes, tu com a cap ho has de comunicar, en principi, als teus caps d’agrupament. I ells ens ho comuniquen als referents nostres. I a partir d’aquí es comença a gestionar tot. Perquè també és com que els caps que els està passant la situació ja tenen prou com per gestionar el que els està passant, doncs no cal que siguin ells els qui s’hagin de posar en contacte amb demarcació o amb qui sigui, i doncs deleguen una mica aquesta feina als caps d’agrupament i ho gestionen ells diguéssim.

En teoria abans, sempre quan hi havia una situació d’emergència o d’aquestes, sempre ho gestionaven des de la Demarcació els Rps. Però clar, què passava, que és un volum... osigui... jo que sé, potser... Jo últimament tots els Agrupaments que faig seguiment, tots els hi passa algo. No donaria a l’abast. No donaríem a l’abast, i ara mateix amb la situació amb la Júlia encara menys perquè me’ls hauria de carregar tots jo i és com que el teu cap t’explota. Llavors, els que vam decidir aquest any és que, tan siguin situacions de violència masclista, que és el que ens estem trobant ara, o el que sigui, que siguin els referents dels agrupaments qui ho gestionin. Vull dir, tenen més contacte amb els caps d’aquestes unitats i és molt més fàcil i no cal només involucrar a RPs a gestionar aquests temes que a vegades són temes feixucs i que t’acaben cansant també com a persona. Vull dir, per molt que no hi estiguis implicada com Agrupament, vull dir, mentalment si s’allarga molt el tema o qualsevol altre cosa doncs t’acaba tocant i afectant i llavors, si ho has de gestionar tot tu com a RP és una bogeria.

7. Quines habilitats o coneixements creus que han de tenir els interventors?

Clar, és que si nosaltres des de Demarcació no tenim ni eines, què hem d'anar...osigui... és un circuit que, te n'has d'anar a dalt de tot a que et diguin "vale, has de fer això". Osigui, sí que tenim un protocol, però el protocol cada cop que surt un d'això de violència masclista el Pol ens diu, és que ens ho heu d'explicar perquè, cada protocol, per molt que tu hakis fet una... el protocol canvia amb l'altre. Osigui és que necessitem eines tan els caps com a Demarcació i en general tots, perquè ens trobem situacions que no sabem com gestionar, ni emocionalment perquè o t'acaben sobrepassant... i eines en el moment que et trobes osigui, què faig, m'està passant això, que haig de fer. Però jo crec que necessit... sobretot la part aquesta de salut mental i de gestió emocionalment les situacions jo crec que per aquí, perquè et pots trobar situacions de tot i molt heavies i no saps després cap on tirar i has de continuar fent cau amb els altres nens, osigui, no pots aparcar-los, saps?

- Et refereixes a gestió emocional dels caps que estan intervenint?

Sí. Però sí, aquesta part la trobo molt important perquè clar, quan ens va passar lo del suïcidi ens va xocar molt. Osigui i ara com ho fem. Clar, ens van convidar a anar a l'acte que feien, i clar, i vam anar com a demarcació perquè per fer-lis... res, perquè estàvem allà com a Demarcació per fer acompanyament, res més. Però clar, jo que sé, potser a la teva vida has viscut ja una cosa d'aquestes i estàs revivint i és com un, vale, estic aquí i haig de ser-hi com a persona perquè estic compromesa amb la Demarcació però potser m'està... és complicat però, no sé.

8. De la següent llista, quins aspectes creus que serien útils per als interventors?

Les dues primeres és el que t'he dit, gestió emocional i evidentment saber després tu tenir eines per tirar endavant. Comunicació de males notícies sí, perquè no és fàcil, osigui, males notícies o qualsevol cosa, osigui no és fàcil comunicar certes coses a la família o a qui sigui perquè, potser no ho has fet mai, mai t'has hagut d'enfrontar a això i no saps ni per on començar. Doncs també ho trobo una de les coses que serien interessant.

Clar, les últimes, també... és que t'ho diria tot, perquè és tot super... Però clar, les dues primeres les pots com ajuntar perquè autocura i autocontrol i regulació emocional doncs pot encabir en tot, però, en realitat necessites eines per a tot, osigui, depèn de la situació que et vingui, clar, estàs de campaments, li passa algo a un nen i se't mor, doncs necessites com reaccionar davant de situacions d'estrès o del que t'està passant en aquell moment. Llavors, una mica de tot.

Clar, lo del dol... sí que segurament necessites l'ajuda externa. Nosaltres vam fer com a Agrupament, com que teníem Minyons aquesta part que té agents externs que ens poden ajudar, doncs podem tirar d'aquí, però clar, en el moment, doncs ho afrontes jo crec com bonament pots.

9. Creus que els caps de la Demarcació tenen prou eines per fer front a aquestes situacions?

Sí, com a primer persona, perquè després sí que Minyons té molts recursos, però evidentment com a persones dins de l'entitat, sí. De fet te n'has d'anar allà dalt.

Els caps teniu jo crec que 0 eines. Si tu no estàs format ja en algo, perquè t'interessa o perquè estàs estudiant el que estiguis estudiant, evidentment que falten moltes eines i molts recursos que no tenen.

Evidentment que també necessitem habilitats de resolució de conflictes i tot el que posa aquí, però jo crec que això, és el mínim del que poden tenir com a caps ara mateix, tota la resta no la tenen com a persones. Tenir la capacitat d'escolta activa i de comunicar assertivament tu en el dia a dia ho estàs practicant i ho practiques o intentes practicar. Vull dir, si vols ser una persona, amb uns mínims, no aniràs allà no tenint comunicació assertiva ni empatia ni res d'això. Llavors jo crec que això sí que és un mínim del que ja tenen o del que poden partir, però és que la resta, de les opcions que ja, jo crec que, osigui... És curiós perquè és veritat que el que han posat, evidentment que sempre has d'estar format i sempre t'estàs formant en aquestes coses, però són coses més bàsiques.

- **És a dir, creus que el que han votat com a és útil és precisament en el que ja tenen més formació?**

Sí, osigui, més formació no, però tu en el teu dia a dia, aquestes coses ja les estàs fent, vull dir, no vas pel carrer dient “ei tu no sé què, no se cuantos”. No crec que siguin una persona així la majoria de caps que tenim, vull dir, que tenen escolta activa perquè estem educant en valors, vull dir, què els estaràs educant en res de tot això? Sí que és curiós la veritat.

Clar potser han llegit, factors de risc i de protecció que... Això que és? Vale doncs si no saps què és potser necessites tenir formació d'això. Sí, sí, és curiós.

10. I els responsables de demarcació o altres esferes implicades? Del 0 al 10.

No, tampoc. No, perquè si no ets, lo mateix que caps, si no tens una formació en algo de com gestionar aquests casos o el que et trobis, no tenim eines o recursos. Per això que, a la que ens arriba algo fem “hola TEAEX, què hem de fer”. Vull dir, no... i més et diré, ens n'anem a la TAEX i segurament la majoria de la TAEX tampoc tenen una formació i llavors ells el que han de fer és preguntar a algú expert. Vull dir, manquem bastant d'això.

Depèn de... és que jo ara potser et dic un número jo molt alt, molt alt vull dir un 6, però et dic un 6 perquè en el que porto he hagut de gestionar tantes coses que em veig bastant capaç i ja sé com, quins passos a seguir, però potser li passa a algú altre de l'ED que no ha hagut de gestionar tant amb el temps que porta i et diu “ostres, ara això com ho haig de fer”. Clar, a mi ara potser m'arriba algo i potser directament ja sé com gestionar-ho perquè ja ho he viscut altres vegades. Però sinó, com a ED, no tenim tampoc cap formació.

- La formació és la pròpia experiència, però faltaria formació inicial?

Clar, prèvia, sí sí.

11. Les situacions es solen resoldre de manera satisfactòria?

mmm... jo crec que no perquè el que ens passa és, jo crec, tan a Demarcació com a... més amunt ja no sé, però almenys com a Demarcació és, vale, ens arriben els casos, fem un seguiment mentre està passant, però, arriba un punt que ni l'Agrupament ni nosaltres seguim fent aquest seguiment. I no s'acaba com

tancant la situació. I moltes vegades ens passa, “bua allò, aquell cas que havíem a l'estiu...”, sí però no l'hem tancat osigui, no hem seguit preguntant com està... Com que l'agrupament tampoc ens ha seguit dient res arriba un moment que dius, això com ha quedat? I a vegades ens diem, això ho fem malament, ens autocritiquem a nosaltres, és una autocrítica nostra de hem d'estar més a sobre dels casos que ens han arribat i fer un bon tancament ni que sigui. Osigui, potser hem fet fora aquella persona de l'agrupament perquè ha fet allò, però i ara aquella persona què. O l'agrupament com està? Osiugui, no fem gens bon tancaments dels temes.

Seguiment sí, suposo que també depèn de la persona que està gestionant el que li toca, de les persones que els hi toca. Però evidentment ara poso l'exemple meu, potser jo i el Roger sí que estem super a sobre, però potser altres dos els hi passa una altra cosa i tenen mil coses al cap i ho deixen estar, saps?

- A què creus que es deu aquest cansament o aquest deixar-ho estar?

Jo crec que també depèn del tema o del nivell de greu que sigui. Però jo des de la meva experiència, t'estic posant exemples que tots han sigut, apartant el del suïcidi, violència masclista i un va passar i és que ara ja... El vaig portar jo sola i com que el vaig portar jo sola, a vegades tens tantes coses al cap que dius, no els hi preguntes res més, dius vale ja està... I també com que a vegades costa tant parlar amb els persones de l'agrupament que si tampoc reps un feedback que dius si ells no són comunicatius amb tu doncs jo no ho seré tampoc amb ells, ja no pots fer més.

- Hi ha una sobrecàrrega emocional...

Clar tu pots dir pel grup, clar, a l'estiu, a la teva setmana... Nosaltres tenim una setmana en què ens toca tenir el telèfon d'emergència. Et truquen i tu t'acaben de dir un cas que ha passat i ens comuniquem pel grup de WhatsApp diem, mira, ha passat això. I algú que encara no estigui de viatge, que no estigui fora, et diuen vale si necessites ajuda compta amb nosaltres. Però sinó, et menges aquella setmana tu sol, a mi em va passar a l'estiu, aquella setmana va ser caòtica. Jo crec que tots els del Pere II em van trucar i era “jolin, ja prou”. I sort que eren coses super lleus, però arriben a ser coses heavies i dius, necessites més ajuda.

- **És a dir, falta acompanyament també...**

Sí, falta acompanyament perquè més que res a l'estiu és una persona sola que ens n'encarreguem... Sí que evidentment durant el curs són dos, osigui depèn de l'Agrupament tenim dos referents, i també pots estar més o menys implicat. Llavors, que evidentment que qualsevol cas que passa ens ho comuniquem i, ei, si necessiteu ajuda digueu-nos-ho. Però clar, tampoc tenim les eines com per ajudar al 100% llavors clar, també, suposo que costa més en aquest sentit.

c) Mancances detectades en aquest afrontament.

12. Per què pot fallar o dificultar-se la resolució d'aquestes situacions?

Jo crec que bàsicament la comunicació, costa molt comunicar-te amb la gent i dius, t'està passant això a l'agrupament o a la teva unitat... estigues disponible. A mi em fa molta cosa trucar directament si jo que sé, aquella persona potser està treballant en aquell moment i no et podrà agafar el telèfon, doncs fa sun WhatsApp abans, però no, els hi costa moltíssim la comunicació i... Osigui, nosaltres el que estem fent és voler-los ajudar o fer aquest acompanyament que necessiten que, com a persona pues fas el que bonament pots amb les eines que tens. Però si ells no són receptius, jo crec que tampoc podem fer de més.

Aquest estiu vaig estar enviant-li a una persona cada dia no sé quants WhatsApp i al final vaig desistir. Vaig dir mira... Hem fet això, a més ho van fer malament i llavor és com... Clar, heu gestionat malament la problemàtica perquè no sabíeu com l'havíeu de gestionar, heu tirat pel dret i clar, hi ha negligències també... Clar després que et truquin de la TAEX i et diguin mira, han fet una negligència, vale però és que què, si tampoc puc parlar amb ells, com els hi comunico.

13. Què podria ajudar als implicats?

Jo crec que el que... Que molts cops com a demarcació hem intentat que tingui clar el protocol a seguir. Les targetetes aquelles tan maques mones que fa Minyons, que tothom ho tingui supr clar allò perquè, d'aquí, venen totes les conseqüències que de vegades no fan bé. I si tens aquella.. Que són passos super senzills osigui, a més aquell targeta la pots portar a sobre i quan vas de

campaments te la poses darrera el mòbil i si passa algo segueixes tot el que posa allà.

El que pot ajudar és que han de tenir super clar sempre el protocol. El que ens estem trobant últimament que no tenen clar el protocol, osigui, fan el que els dona la real gana. Sí que potser aquest protocol és molt ampli, però són passos a seguir molt senzills. I sí que dificulta que evidentment, depèn d'on vagis de campaments no tens cobertura i no pots comunicar-te. Ja, ja ho sabem. I crec que Minyons està també lluitant perquè els Agrupaments que van a llocs sense cobertura... Estan fent algo amb uns telèfons que ja arribaran però... Un dia a dia si que tens el mòbil a mà, osigui, si passa algo un dissabte al cau si que tens el mòbil a mà per poder-te comunica, però jo crec que també, jo ho miro amb perspectiva. Els caps d'abans i els que hi ha ara han canviat molt la tipologia de persones. I ara la gent, sí que està implicada com a caps, perquè tu estàs com a cap perquè tu vols i creus en el projecte, però és gent que els hi falta molta... "tira palante Chico". I els falta molt estar implicats amb aquestes coses que els passa osigui, són coses greus realment, si t'hi vols resoldre això i ho has comunicat a Demacració, doncs estigues atent al telèfon, al correu, al que sigui. Vull dir, no sé què podríem fer perquè millorés... La cosa número u, que tinguessin clar sempre el protocol i lo altres, no sé...

- Creus que la baixa implicació és per falta d'eines, per falta d'interès...?

Potser torno a dir el mateix... el Covid, vale li estic donant la culpa al Covid perquè evidentment que els caps ara mateix duren molt poc al Cau. La vida al Cau és un problema, abans els caps duraven 5-6 anys, ara 3 màxim 4 i et diuen adeu, si duren això... I clar, si ara mateix les generacions que tenim al cau han portat dos anys, els més antics, dos anys que no han sapigut viure el cau com a tal, per molt que hagi sigut nen tota la vida, quan arribes a cap és una cosa super diferent. I evidentment que els hi falten eines i molts recursos per saber gestionar qualsevol conflicte.

- Pot ser que no siguin conscients de la gravetat de la situació?

Pot ser, mira, et vaig a posar un exemple super clar. Els meus nebots van al cau, una fa Rànger si l'altra Teixons. La de Ràngers, l'altre dia la meva germana em diu, tenen un grup de WhatsApp tots els Ràngers i els caps. La meva germana

pensava que només hi havia un cap que fa el que bonament pot. Es veu que un nen es va dedicar a passar imatges pornogràfiques pel grup de WhatsApp de Ràngers i clar, la meva germana normalment a la meva neboda que fa 1r d'ESO li té el mòbil protegit i que ella pot mirar el que vol. I quan la meva germana va agafar el mòbil i va començar a veure tot això va dir, aquí està passant algo. I va entrar al grup de WhatsApp i només es va adonar que hi havia un cap, no sabia si hi havia més caps a dins el grup. Però aquest cap en cap moment es va immutar ni va dir res, osigui en el nivell aquest de dir... me germana deia "el Cau ja no és el que era". Els caps estan... va dir... que una persona estigui enviant imatges a més pornogràfiques a altres joves dius... Reacciona! En el moment tu pots... si ets administrador expulses el nen o fas el que hakis de fer. Però no et quedis parat! Doncs es veu que els altres caps també hi eren i tampoc han fet res. Que és possible que en aquests grups els caps passin de tot i diguis, mira han passat imatges i no et fixis què és però clar, saps que hi ha mares que poden mirar, no sé, o les pròpies nenes diguin mama mira què acaben de passar pel grup de WhatsApp del cau. Saps, osigui, punts així que són petits però que els caps els hi falta... tiu, això no està bé, el que està passant en aquest grup no està bé.

- Et refereixes també a velocitat de reacció?

Clar... que ma germana quan em va dir el cap que era vaig dir clar, aquest... ni quarts ni hores vull dir...

Que segurament si fóssim la meva generació o la generació de sobre meu haguéssim dit aquest se'n va... l'agafes i adeu. Però la meva germana deia, no pots fer això perquè al cau no vetllem per agafar aquest nen i dir acabes de fer això, adeu. Però potser arriba un punt que... Perquè a més aquest nen distorsiona totes les activitats del cau, les nenes surten cada dia desmotivades, ja és un cúmul... Però suposo que els caps... sí, farem una dinàmica. Vale, pots fer moltes dinàmiques però arriba un punt que, o fas algo o no tires endavant i et quedes aquí encallat.

- Creus que falta ser més concís?

Clar, els falta tenir les idees clares i què han de fer en aquell moment. Tenir el que deies, velocitat de reacció. Estan enviant imatges pornogràfiques pel grup,

en serio? Osigui no. I que et que dius callat? I que els rangers no van contestar, només un en plan “això per aquí no”, els altres deurien flipar. Jo també he flipat.

Clar que també et trobes en situacions que dius, aquesta persones és germà d'un cap del cau, què fas? Clar segurament que també entenc que no ho saben gestionar per aquesta raó, segurament, i perquè jo que sé, potser el cap aquest és molt amic meu jo com ho gestiono. Però és que et trobes de tot i clar... Els hi falta iniciativa, una mica de “m’ha passat això, vale doncs faig això”. Que jo estic dient que potser ho hagués solucionat així i potser també m’hagués quedat parada. Però potser abans sabíem reaccionar més ràpid a les coses, sabíem posar-los més límits als nens. I potser ara potser no ho fan.

d) Suport: una part important per actuar és saber a qui recórrer.

14. Quan es produeixen aquest tipus de situacions, els Agrupaments solen contactar l'ED?

Últimament tot el que ens arriba és de violència masclista, llavors... que també la reflexió que com a ED hem fet és que com a societat s'estan donant més a conèixer aquests casos. Vale, llavors vol dir que al Cau també s'estan donant més a conèixer perquè potser els infants estan tenint molt acompanyament amb algun cap seu, mira, m'està passant això doncs ho explico. Té aquesta via de poder-ho solucionar d'alguna manera. I segurament de tots els 17 agrupaments que tenim, segurament n'hi ha moltíssims que no ens diuen res... no sabem el per què. Però segurament perquè ja hi ha agrupaments que no estan ni implicats a la Demarcació que els està passant algo i diuen, ui sí, els de Demarcació, per què dir-los-hi, saps?

És el que et deia abans, que segurament els més implicats, els que volen que l'Agrupament funcioni el benestar dels nens i tot, ens ho comuniquen i els altres doncs...

- **Tampoc hi ha pautes clares de què s'ha de comunicar i quan s'ha de comunicar, no? Això va al criteri del propi cap?**

Clar, no. Crec que la targeteta posa què és una crisi i què és una situació d'emergència. Doncs tu pots valorar, evidentment encara que sigui una cosa lleu,

és que per mínima que sigui que tu no sàpigués com reaccionar, ens poden comunicar i ho saben de sobres els caps. Que ho fan o no, no ho sabem, perquè el que arriba doncs arriba. Jo crec que realment ens arriba poca cosa de la quantitat que hi pot haver.

- **Creus que pot deure's a pot de fer la bola més grossa, implicant l'ED?**

Pot ser i pot ser també pel rebombori que després pot suposar això. Però una de les coses del protocol és que al consell mai s'ha de dir fins que la TAEX ens digui vale, ho poden comunicar al consell o poden... Que sí que és una càrrega més emocional pels caps de la unitats i els caps d'Agrupament perquè només ho saben aquelles persones i tu estàs fent consell i voldries explicar el que t'està passant, però millor que no. A més, sobretot si són menors, per la seva privacitat.

Segurament que si, pel rebombori que després pot suposar tot això o si és una família que no se què o és el... segurament.

15. Quin paper juga l'ED davant aquestes situacions?

Jo crec que l'ED la nostra tasca és, quan ens arriba, comunicar-ho als nostres referents i, a partir d'aquí, el que fem nosaltres bàsicament és acompanyament, res més. Nosaltres vetllar perquè els caps estiguin bé, estiguin portant la situació com bonament puguin, si necessiten eines i recursos ens ho poden dir i nosaltres si ens ho diuen intentem buscar-ne si tenim les eines i sinó evidentment els hi diem: els caps d'aquesta unitat necessiten això, ens podeu ajudar també? Però, bàsicament, durant el procés quan aneu amb un comunicat és d'acompanyament bàsicament. Que si tinguéssim eines segur que tiraríem "palante" i podríem fer molt més, però ara mateix només podem fer d'acompanyament.

16. A més de l'ED, hi ha algun lloc on es poden adreçar els caps en aquestes situacions? Canvia segons el tipus de situació?

No, el tema del suïcidi nosaltres ens vam comunicar amb la TAEX, la TAEX ens va dir tenim aquesta persona que és psicòloga, la posem en contacte amb ells.

17. Existeixen protocols per aquestes situacions? Quins?

El protocol que em refereixo és, crec que el teniu penjat a les carpetes del Drive, el vam penjar crec, de situacions d'emergència. És allò, és la targeta, una mica més ampliada. És res, en plan, si tens això, comunica-ho als CA, els CA a Demarcació, la Demarcació a la TAEX i d'aquí no sé què. Però jo crec que és molt genèric, però perquè tampoc pots tenir un protocol per cada situació que et passa, ens tornàriem bojos. Aleshores suposo que els de la TAEX, dintre d'aquest protocol tan genèric, ells fan el que saben i ho especifiquen més.

Si el trobo te l'envio.

18. Aquests protocols tenen en compte l'aspecte emocional dels interventors? Com?

Tenen en compte la part emocional en el sentit que, si necessiten ajuda, tenen l'ajuda externa. Si és una situació mot, heavy, doncs podem recórrer a l'equip de psicòlegs que hi ha, res més. Ara amb el projecte CapSa que, per cert, ahir em vaig assabentar, que han fet fora els que ho gestionaven i ara ho gestionen des de la TAEX.

No sé cap on tirarà el projecte CapSa. Per ara el projecte CapSa són, la capsa que us vam donar a l'AGO, que hi havia recursos i des d'espais generals sí que s'està treballant, per exemple, aquest cap de setmana passat que hi va haver espais generals hi va haver un punt de Capsa, i ahir em van explicar que els van posar moltes capsas i van explicar com se sentien com a Demarcació i després com a espais generals. Però clar, només teniu aquests recursos, un cop allò s'acaba no hi ha res més.

Tampoc ens l'hem mirat molt la CapSa a Demarcació, la vam agafar i la vam deixar allà.

e) Existència de formacions en aquest aspecte.

19. Existeix o ha existit alguna formació que faci referència als aspectes que comento (en general)?

A nivell de Minyons jo crec que no. Un cop es va fer una formació que jo hi vaig anar com a cap que estava... feia Llops aquell any... a Valldoreix, que feien una formació dels bombers i sí que anava una mica en situacions d'emergència però més de "si tenies un incendi, si tenies inundacions...", no de l'altre tipus de d'això, però jo crec que no existeix cap formació ni cap monogràfic ni res.

- **M'havien parlat del monogràfic de la pedagogia de la vida i la mort...**

Crec que abans n'hi havia un del dol, no sé com es diu ara, però... No sé de què va aquest monogràfic. Però no, a nivell psicològic no hi ha res.

20. Alguns dels aspectes es tracten ja en altres formacions? E.g. FOCA, Formiga...

Dels punts que dèiem al principi... situacions d'emergència, què pots fer... en aquella hora que tenim a FoCa per fer primers auxilis? O en gestió emocional? Però és que et queden en res.

Sí que hi ha segurament coses que les pots tractar. Com vam fer lo del cafè, de tractar el dol, però són moments amb molt poc temps i que realment jo crec que no us acabem donant totes les eines que necessiteu, fem pinzellades.

Nosaltres vam fer això, però el torn 1 va dedicar 2 hores a tractar el dol. Hi ha tallers que tu els pots fer o no, llavors depèn dels formadors trien una cosa o una altra. Però, són pinzellades tot el que fas. No és una formació en profunditat d'allò que necessites.

f) Interès per a una formació específica en aquests aspectes dins la Demarcació.

21. Creus que una formació sobre aquests aspectes podria ser interessant pels caps de BLLGAP? O només per alguns en concret (ED, RPs...)?

Com a general per tots. Si especifiquem per uns es queda només per aquells i els altres què, estarem en el mateix cercle de els hi passa algo als altres i no tenen les eines que necessiten.

22. Com a Demarcació, creus que seria interessant oferir una formació així?

Jo crec que sí perquè, a més, segurament cada cop més ens podem trobar en situacions d'aquestes. Em refereixo a, cada cop més els infants tenen més problemes mentals, a nivell de salut mental, i jo crec que els caps no tenen les eines per saber gestionar... "tinc un nen amb bipolar, què faig? No sé gestionar-ho, ara està aquí dalt, ara està aquí baix, de campaments com ho gestiono?". No ho saben. Tan a nivell de Demarcació evidentment i a nivell de tot, jo ho oferiria a tots.

- Per tothom que està dins de Minyons?

Sí, bé ja que ho has acotat a nivell de Demarcació doncs tota la gent que forma part de Demarcació, siguin formadors, ED i caps.

g) Opinió sobre el millor format de la formació (e.g. dins FoCa o Formiga, monogràfic...).

23. Creus que caldria afegir o treure algun aspecte del contingut?

Jo crec que en qualsevol situació que et trobis aquests continguts que posa, crec que són els correctes. Vull dir, la part emocional, la part de com comuniqués algo que ha passat i després tot el de les capacitats doncs evidentment, aprofundir a saco. Perquè sí que les dues últimes les poden tenir però evidentment que sempre has d'aprofundir més.

24. En quin format creus que funcionaria millor? E.g. monogràfic, incloure els temes en altres formacions...

L'altre dia em va passar el mateix que una de Formiga 2 em va dir, vull fer una formació a la Demarcació, d'abusos sexuals i infantils. I jo primer li havia plantejat com fer-la un dia d'espais, però em va dir no, prefereixo fer-ho a FoCa o Formiga... Com que és un projecte hipotètic lo seu...

Clar, aquesta, jo crec que perquè vingués la major part de gent, perquè hi hagués una participació màxima a nivell de Demarcació i no fos un bolet, jo ho faria com

una formació d'uns espais de Demarcació, osigui hi ha una part que es dedica a fer aquesta formació. Perquè últimament sí que hi està havent molta assistència als espais... Jo crec que seria el moment idoni per fer això perquè, a una FoCa, crec que necessitaríem com Psicopet que necessites 4h... Perquè amb 2h potser se't queda curt, no?

- **És a dir, ho veuries més com a part d'una Lepe o de tots els espais en conjunt?**

No, de tots els espais. Osigui, un punt conjunt de "anem a fer aquesta formació tots". Per exemple, es veu que quan la Júlia va fer fa 3 anys crec el taller de necessitats educatives especials, ho va obrir a tothom, no només a Lepe. Evidentment totes aquestes coses es parlen i, vull dir, a més, una formació d'aquest nivell, no només ho tractarem a la Lepe. Que sí que feu consells i "l'altre dia vam fer aquells tallers tan guais", però segurament hi ha agrupaments que ha quedat allà. Aquí Rps hem fet aquests tallers i ara com ho trasllado al meu consell que hem fet això?

Jo em refereixo, que sigui a nivell de tota la Demarcació, que tothom hi pugui participar d'aquesta formació. Formadors estan sempre convidats a venir. Que es diu mira, aquests espais de Demarcació hi haurà aquesta formació i segur que vindrien.

- **Ara estava pensant, que es podrien fer píndoles. No sé si rebeu informació per fer els tallers a les formacions?**

Sí, evidentment tota la part aquesta d'emocions quan a FoCa es fa el taller d'educació emocional doncs tenir un document on ells puguin anar i agafar coses d'allà. Perquè evidentment, quan tu fas educació emocional, si no has fet el monogràfic o no en saps, busques per internet el que bonament pots o ja sí que coses més concretes podries fer la formació, però el dol o coses així... O a Formiga, quan vosaltres prepareu tallers, també podria ser una de les coses que també podria encabir-s'hi.

25. Quina és la via oficial per presentar una proposta de formació?

Si tu vols fer documents o totes aquestes coses hauries de dir Àlex, m'agradaria fer això o això altre. Perquè ell és de l'àmbit de formació i segur que et diria vale això es pot fer o no, o ho has de fer d'aquella manera. I ara més que, s'estan renovant. A Tape estem... Osigui, quan nosaltres preparem FoCa o Formiga, nosaltres anem al moodle i tenim una guia didàctica tan de FoCa com Formiga on tenim tots els continguts que has de treballar i també hi ha tipus de tallers. Tot això ara s'està renovant, com que s'està renovant tota l'entitat, les guies didàctiques s'estan renovant. Aleshores, potser podria entrar. En plan, mira, jo estic fent això al TFG, es podria encabir això a les guies didàctiques aquesta píndola o per aquest taller? Els continguts que ja hi ha, osigui educació emocional que a FoCa ja hi és, doncs potser podria encabir-hi allà.

A6. Cronograma

El cronograma original es va veure lleugerament modificat, allargant la fase de documentació dues setmanes més del previst, i accelerant la fase de recollida de dades.

